

Περίοδος 2015-16

Valentin Krasnogorov:

<http://krasnogorov.com/>

Тел. 8-812-699-3701;

7-951-689-3-689 (μοб.

(972) 53-527-4146, (972) 53-527-4142

e-mail: valentin.krasnogorov@gmail.com

Η πτώση του δον Ζουάν

Valentin
Krasnogorov

Μετάφραση-Σκηνοθεσία
Μαρία Α. Σκαφιδά

Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

Βαλεντίν Κρασνογκόροβ

Διανομή

Μιχάλης

Ναταλία

Σερβιτόρος

Πράξη 1η

Λίγα τραπέζια στο δρόμο κοντά σε ένα μικρό ερειπωμένο καφέ στα προάστια. Στο βάθος, ένα δάσος, μια λίμνη, μερικά σπίτια. Είναι ήσυχα και χωρίς κόσμο.

*Ο Μιχάλης και η Ναταλία μπαίνουν***ΝΑΤΑΛΙΑ:** *Είναι περίπου στα τριάντα, κομψοί και άψογα ντυμένοι. Ο Μιχάλης έχει έναν αέρα σιγουριάς και εγωισμού του πετυχημένου, με αυτοπεποίθηση, αυταρχικού άντρα.*

ΝΑΤΑΛΙΑ: (Κοιτάζει το ρολόι της). Έχουμε έρθει σχεδόν δύο ώρες νωρίτερα.

Μ. Σου είπα πως έπρεπε να ξεκινήσουμε πιο μετά.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Δεν μου αρέσει καθόλου να αργώ.

Μ. Ωραία. Οπότε τώρα τι κάνουμε.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ας περιμένουμε λίγο. Ο αέρας μυρίζει υπέροχα.

Μ. Δεν μου αρέσει α τριγυρνάω χωρίς λόγο.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ας καθίσουμε για λίγο. Ας καθίσουμε εδώ λοιπόν**ΝΑΤΑΛΙΑ:**

Μ. Πού; Σε αυτό το άθλιο καφέ;

ΝΑΤΑΛΙΑ είπαμε στον Κώστα ότι θα τον συναντήσουμε στην πόρτα. Σε εκείνη ακριβώς απέναντι, την βλέπεις.

Μ. Τέλος πάντων**ΝΑΤΑΛΙΑ:** Θα προτιμούσα κάτι περισσότερο VIP.δ

ΝΑΤΑΛΙΑ: Δεν θέλω να φύγω. Τουλάχιστον εδώ είναι όμορφα και ήσυχα.

Μ. Εντάξει λοιπόν**ΝΑΤΑΛΙΑ:** Ας καθίσουμε εδώ

(Κάθονται. Παύση. Το τηλέφωνο του Μιχάλη χτυπά. Το σηκώνει)

Πές μου... Πες στο τυπογραφείο να στείλει τιμολόγια, αλλά να τα διπλοτσεκάρεις. Οχι, εγώ θα γράψω τις επιταγές. (Βάζει το κινητό του στην τσέπη του)

ΝΑΤΑΛΙΑ: Μπορείς σε παρακαλώ να το κλείσεις Μιχάλη;

Μ. Γιατί; Δεν έχουμε κάτι άλλο να κάνουμε.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Μπορούμε απλώς να μιλήσουμε. Εννοώ, ότι γι αυτό ήθελα να φύγουμε νωρίτερα από το σπίτι. Δεν μιλάμε καθόλου. Είσαι πάντα πολυάσχολος.

Μ. Μισό λεπτό. (Βγάζει το κινητό του και πληκτρολογεί έναν αριθμό. Μιλάει στο τηλέφωνο.) Λοιπόν, τελειώσεις; (ακούει) Κάνε γρήγορα. (ΤΟ κλείνει)

ΝΑΤΑΛΙΑ: Σε παρακαλώ αγάπη μου, κλείστο αμέσως.

Μ. Δεν μπορώ. Κι αν μου τηλεφωνήσει ο Κώστας; Τι έμπνευσή ήταν να διαλέξεις αυτή την άσχημη πόλη;

ΝΑΤΑΛΙΑ Είναι μια υπέροχη πόλη εννοείς. Κοίτα γύρω σου, είναι τόσο όμορφα και γαλήνια.

Μ. Φοβερά. Όμως μια μέρα σαν κι αυτή εμπνέει για τελείως διαφορετική ατμόσφαιρα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Μου αρέσει εδώ.

Μ. Το ξέρω.

Παύση

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ίσως θα έπρεπε να παραγγείλουμε καφέ.

Μ. Βεβαίως. (Φωνάζει τον σερβιτόρο). ΕΕΕΕΕΕ είναι κανείς εδώ;

Παύση. Καμία απάντηση. Ο Μιχάλης χτυπάει νευρικά τα χέρια του στο τραπέζι.

Παιδί! Γκαρσόνι!

Ένα γκαρσόνι εμφανίζεται. Είναι ένας αχτένιστος, αξύριστος άντρας. Φοράει ένα ακατάστατο παλτό και λασπωμένες μπότες.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μπορώ να σας βοηθήσω ;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ναί μπορείς. Φέρε μας καφέ.

Το γκαρσόνι κοιτάζει επίμονα την Ναταλία.

Τι κοιτάς; Σου είπα- δύο καφέδες και γρήγορα.

Το γκαρσόνι φεύγει.

Τι στο διάολο σε κοιτούσε έτσι;

ΝΑΤΑΛΙΑ Δεν έχω ιδέα. Υποθέτω πως του άρεσα.

Μ. Έχεις ξανάρθει εδώ;

ΝΑΤΑΛΙΑ Όχι

Χτυπάει το κινητό.

Μ. Ναι. Όχι. Δεν είναι έτοιμα ακόμα για εκτύπωση. Δείξτα πρώτα στον σχεδιαστή... Άκου, ξέρεις που είναι ο Κώστας; Εεντάξει. (Το κλείνει)

ΝΑΤΑΛΙΑ: Είχες δίκιο, ήταν κακή ιδέα να έρθουμε εδώ. Νόμιζα πως θα μέναμε μόνοι σε ένα όμορφο και γαλήνιο μέρος, μόνο οι δυο μας.

Μ. Μα είμαστε οι δυο μας.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Οι τρεις μας, μαζί με το κινητό σου.

Μ. Ναταλία σε παρακαλώ. Απλώς έκανα κανα δυο μικρά τηλεφωνήματα.

Παύση

Μα που είναι το γκαρσόνι;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Μη με ρωτάς. (Παύση) Δεν έχει καθόλου πλάκα.

Μ. Εσύ διάλεξες αυτή την μικρή πόλη. Σου είπα ότι θα ήταν πολύ καλύτερα σε μεγάλη πόλη.

Μ. Δεν εννοούσα αυτό.

Μ. Μην είσαι έτσι. (Την αγκαλιάζει). Εεε...πές μου πως με αγαπάς.

ΝΑΤΑΛΙΑ: (Τον φιλάει). Είσαι πολύ γοητευτικός. Τόσο γοητευτικός και ελκυστικός που καμιά φορά τρομάζω.

Μ. Τρομάζεις ;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Τρομάζω, γιατί βλέπω πως σε κοιτάζουν οι γυναίκες. Μια μέρα θα σε πάρουν από μένα.

Μ. Από κάποια τόσο όμορφη όσο εσύ;

Μπαίνει το γκαρσόνι. Κρατάει ένα μικροσκοπικό τραπεζάκι με ρόδες. Στο τραπεζάκι, ζάχαρη, μπισκότα, κρέμα και ένα φλιτζάνι ζεστό καφέ. Το γκαρσόνι τα βάζει μπροστά στη Ναταλία.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ορίστε λοιπόν ΝΑΤΑΛΙΑ:

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ευχαριστώ (πίνει μια γουλιά καφέ). Μμμμ πολύ καλός.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Τον έφτιαξα ειδικά για σας.

ΝΑΤΑΛΙΑ: (Τον κοιτάει παραξενεμένη). Ααααααα εντάξει, τέλος πάντων... ευχαριστώ.

Μ. Που είναι ο δικός μου;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ΑΑΑ θέλατε και εσείς καφέ ;

Μ. Ναι.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : οοοο, λάθος μου, κύριε. Τι θα θέλατε. Ελληνικό, Ιρλανδέζικο, Κολομβιανό ή γαλλικό;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ααπλώς καφέ.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Με γάλα ή χωρίς;

Μ. Χωρίς.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ζάχαρη;

Μ. Ζάχαρη.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Διπλό ή κανονικό;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Είπα κανονικό. Θα μου φέρεις τέλος πάντων αυτόν τον καταραμένο καφέ;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Καταλαβαίνω. Φοβάμαι πως δεν μπορώ να το κάνω αυτό. Η καφετέρια έκλεισε.

Μ. Τι. Τι εννοείς έκλεισε. Αφού μόλις της έφερες καφέ

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ήταν για την Κυρία.

Μ. ΧΑΧΑΧΑ. Και τι θα γίνει με μένα;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Πολύ φοβάμαι πως δεν έχουμε τίποτα για σας κύρια.

Μ. Τι στο διάολο μου τσαμπουνάς ;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Η καφετέρια έκλεισε κύριε.

Μ. Και τότε τι στο διάολο μου έκανες όλες αυτές τις ερωτήσεις για το τι καφέ θέλω;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Απλώς ήμουν ευγενικός κύριε. Με ενδιέφερε πολύ να μάθω πως πίνετε τον καφέ σας.

Μ. Οπότε η καφετέρια είναι ανοιχτή για αυτήν, και όχι για μένα. Σωστά;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Σωστά.

Μ. Τι είσαι εσύ, γκαρσόνι ή φρικτός κλόουν;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Είμαι φρικτός κλόουΝΑΤΑΛΙΑ: (Κάνει άκρη και ξεκινάει να ξεσκονίζει άλλα τραπέζια)

ΝΑΤΑΛΙΑ: (στο Μιχάλη) Μη.

Μ. Τι εννοείς μή; Ο τύπος είναι κλινική περίπτωση.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Απλώς σταμάτα. Δεν αξίζει. Ορίστε.. πίες τον δικό μου.

Μ. Όχι ευχαριστώ. (Στο γκαρσόνι). ΕΕΕΕ εσύ, ορίστε 10 ευρώ. Η ανταμοιβή σου που ήσουν τελείως φρικτό. Και κράτα τα ρέστα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δεν χρειάζεται κύριε, κατάλαβα. (επιστρέφει τα χρήματα) Σε περίπτωση που δεν ήμουν σαφής πριν, η καφετέρια είναι κλειστή.

Μ. (στη Ναταλία) Τα θέλει ο κώλος του.

ΝΑΤΑΛΙΑ: (Στον σερβιτόρο) Με συγχωρείτε κύριε. Ξέρω πως είπατε πως η καφετέρια είναι κλειστή, αλλά θα μπορούσατε να κάνετε μια εξαίρεση και να μας φέρετε άλλο ένα φλιτζάνι καφέ;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Για σας δεσποινίς;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ναι παρακαλώ, για μένα.

Το γκαρσόνι φεύγει.

Μ. Πρέπει να έχει πανσέληνο σήμερα...μα τι ανατριχιαστικό καφέ είναι αυτό τέλος πάντωνΝΑΤΑΛΙΑ: Πραγματικά φαίνεται να είναι κλειστό.

Χτυπάει το τηλέφωνο. Η Ναταλία αντιδρά.

Μ. Είναι ο Κώστας. (στο τηλέφωνο) Ναι. Ναι. Χριστέ μου....είσαι καλά; κατάλαβα...πωπω τί έπαθες....Λοιπόν περαστικά σου φίλε...

Ο Κώστας δεν θα έρθει.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Τι έγινε;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Είχε ένα ατύχημα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Είναι σοβαρό;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Όχι είναι καλά. Χτύπησε κάποιον και τώρα πρέπει να συμπληρώσει ένα σωρό χαρτιά στο αστυνομικό τμήμα. Τέλος πάντων, έχεις την καλησπέρα του.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Οπότε, δεν θα έρθει.

Μ. Όχι

ΝΑΤΑΛΙΑ: Τι θα κάνουμε ;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Δεν έχω ιδέα. Ίσως θα πρέπει να γυρίσουμε πίσω.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Και να ακυρώσουμε τα πάντα;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Όχι να τα ακυρώσουμε. Απλώς να αναβάλλουμε. Το ήξερα ότι δεν ήταν καλή ιδέα να έρθουμε εδώ. Θα έπρεπε να το κάνουμε στην πόλη... κανονικά... σε ένα εστιατόριο... με καλεσμένους, μουσική και σαμπάνια... Αλλά εσύ ήθελες γαλήνη και ησυχία.

Παύση

Πες κάτι

ΝΑΤΑΛΙΑ: Κάτι.

Μ. Τέλεια.

Μπαίνει το γκαρσόνι. Κρατάει έναν καφέ χωρίς το τραπεζάκι με τις ρόδες. Το βάζει μπροστά στον Μιχάλη.

Αλήθεια τώρα, έχει κλείσει η καφετέρια;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ναι

Μ. Και τι κάνεις εσύ εδώ;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ααα τίποτα... απλώς παίζω με τους αντίχειρές μου.

Μ. Μπράβο σου, τώρα εξαφανίσου.

Το γκαρσόνι φεύγει

ΝΑΤΑΛΙΑ: Λοιπόν τι κάνουμε τώρα;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Πίνουμε καφέ.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Μην θυμώνεις.

Μ. Δεν θυμώνω. (παύση) Γιατί δεν ζητάμε από κάποιον ντόπιο να αντικαταστήσει τον Κώστα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Τον οποιοδήποτε;

Μ. Έχεις μια φίλη που μένει εδώ, έτσι δεν είναι;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Όχι, μένει στην πόλη τώρα. Δεν ξέρω κανέναν άλλο εδώ.

Μ. Έχεις κάποια άλλη πρόταση;

Παύση. Ο Μιχάλης χτυπά στο φλιτζάνι να καλέσει το γκαρσόνι, το οποίο εμφανίζεται αμέσως.

Γιατί είναι τόσο ήσυχα εδώ; Πού πήγαν όλοι; Έτρεξαν μακριά να ξεφύγουν;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Είναι πάντα ήσυχα εδώ κατά τη διάρκεια του φθινοπώρου. Σύν, ότι είναι μέσα της εβδομάδας, οπότε κάποιιο δουλεύουν και κάποιιο είναι στην πόλη

ΝΑΤΑΛΙΑ: Χρειαζόμαστε μια μικρή βοήθεια. Και θα πάρει μόνο μισή ώρα. Θα μπορούσατε να μας πείτε που μπορούμε να συναντήσουμε κάποιο κόσμο;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δοκιμάστε τα μπαρ που είναι εδώ γύρω.

Μ. Ευχαριστούμε.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Τίποτα.

Το γκαρσόνι στέκεται και δεν φεύγει.

Μ. Μπορείς να φύγεις.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Να πάω που.

Μ. Θα σου έλεγα που, αλλά σέβομαι την κυρία.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Μπορείτε να το γράψετε σε ένα χαρτάκι σας παρακαλώ; Θα πάω να φτιάξω καφέ για μένα.

Το γκαρσόνι βγαίνει.

Μ. Μου τη δίνει στα νεύρα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ξέρω. Και οι δύο είμαστε πολύ νευρικοί σήμερα.

Μ. Παράξενο.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ναι

Παύση

Μ. (κάνοντας πλάκα) Θα μπορούσαμε να προσλάβουμε το γκαρσόνι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Δεν είναι πολύ αστείο αυτό, αλλά ίσως είναι η μόνη μας επιλογή.

Μ. Είναι αλήθεια. Και στο κάτω κάτω απλώς τον χρειαζόμαστε να υπογράψει ένα χαρτί.

ΝΑΤΑΛΙΑ Το είχα φανταστεί τελείως διαφορετικά.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Το ξέρω, αλλά δεν μπορούμε να κόβουμε βόλτες γύρω, γύρω και να χτυπάμε διάφορες πόρτες. Θα πρέπει να αναβάλλουμε το γάμο

Παύση

ΝΑΤΑΛΙΑ: Εντάξει. Ας του μιλήσουμε

Παύση. Μπαίνει το γκαρσόνι με ένα φλιτζάνι καφέ και κάθεται σε ένα τραπέζι όχι πολύ κοντά στην Ναταλία και στον Μιχάλη.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Ε εσύ,τι έπαθες; Έλα δω.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Τι θα θέλατε κύριε.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Κάθισε κάτω. Τι θα πεις;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Καφέ εννοείτε; Όχι ευχαριστώ. Αλλά αν προσφέρετε κάτι πιο δυνατο γιατί όχι. Το αλκοόλ θα μου φτιάξει το κέφι.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Έχω μπράντυ στο αυτοκίνητο. Πάω να το φέρω.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Πολύ καλή σκέψη.

Ο Μιχάλης φεύγει. Παύση.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Τι θέλει από μένα;

ΝΑΤΑΛΙΑ Τι σε κάνει να πιστεύεις πως θέλει κάτι από σενα;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Για πιο άλλο λόγο θα με καλούσε στο τραπέζι του να με κεράσει μπράντυ; Έχεις δίκιο, θέλουμε να σου ζητήσουμε μια χάρη.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Χάρη;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Θα σου εξηγήσουμε.

Μπαίνει ο Μιχάλης με ένα μπουκάλι.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Δεν βρήκα μπράντυ. Μόνο ούισκυ.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ακόμα καλύτερα. Φέρνω ποτήρια

Βγαίνει το Γκαρσόνι

ΜΙΧΑΛΗΣ : Του είπες;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Όχι

ΜΙΧΑΛΗΣ : Εντάξει. Θα του μιλήσω εγώ.

Μπαίνει το γκαρσόνι με τρία ποτήρια.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Βρήκα μερικά ποτήρια

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : εντυπωσιακά. Τα γεμίζει με ούισκυ.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Τι γιορτάζουμε;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Μην ανησυχείς για αυτό.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : (σηκώνει το ποτήρι του.) Ό,τι πείτε κύριε...Λοιπόν άσπρο πάτο Πίνουν

ΜΙΧΑΛΗΣ : Λοιπόν, άκου τι σε θέλουμε. Χρειαζόμαστε έναν μάρτυρα

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Μάρτυρα σε τί;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Παντρευόμαστε σήμερα, νόμιμα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δηλαδή πριν ο γάμος σας ήταν παράνομος;

ΜΙΧΑΛΗΣ : (κάνοντας υπομονη) Πριν από τώρα δεν υπήρχε στα μητρώα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : (αγνοεί τον Μιχάλη, στη Ναταλία) Παντρεύεσαι αυτό το παιδάκι; Λοιπόν συγχαρητήρια. Υποθέτω είναι από έρωτα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Για ποιο άλλο λόγο θα παντρεύονταν οι άνθρωποι;

ΜΙΧΑΛΗΣ : Εξαρτάται. Από έρωτα, για το σέξι, για τα λεφτά, για την διασκέδαση, ή για κάποιους ακόμα γελοιούς λόγους και last but not least, απλώς για να παντρευτούΝΑΤΑΛΙΑ: Μερικοί άνθρωποι παντρεύονται ακόμα και από βαρεμάρα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Από βαρεμάρα;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Λοιπόν, ας πούμε πως ένας άνδρας και μια γυναίκα νιώθουν οικειότητα. Περνάει ένας χρόνος, μετά ένας ακόμα...η σχέση όλο και στεγνώνει. Η αβεβαιότητα, η έλλειψη σταθερότητας αρχίζουν να τους κουράζουΝΑΤΑΛΙΑ: Οπότε εκείνη αποφασίζει ότι είναι η στιγμή, ή να χωρίσουν ή να παντρευτούν

ΜΙΧΑΛΗΣ : Κοίτα κύριε, ή όπως στο διάλογο θες να σε αποκαλώ.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Πές με απλά « Λόρδο»

ΜΙΧΑΛΗΣ : Συγγνώμη, δεν μπορώ να το κάνω αυτό. Τώρα, δίπλα σε κάποιον αδύναμο σαν εσένα, ίσως φανώ ένα κακομαθημένο αγοράκι. Είμαι όμως ενήλικας αρκετά ικανός να διαλύσω όποιον δεν κοιτάζει τη δουλειά του και ανακατεύεται με άλλους.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Κι αν ήμουν μποξέρ; ;όχι ένας οποιοσδήποτε μποξέρ αλλά ένας υπέρβαρος μποξέρ.

Κάθονται ο ένας απέναντι στον άλλο έτοιμοι να επιτεθούνΝΑΤΑΛΙΑ: Ξαφνικά το γκαρσόνι γυρίζει απότομα και φεύγει.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Που πήγε;

ΜΙΧΑΛΗΣ : Ξαφνικά θυμήθηκε πως είχε μια επείγουσα δουλειά

Χτυπάει το κινητό του Μιχάλη

ΝΑΤΑΛΙΑ: Κλείστο, για όνομα του Θεού.

Αν θες να είναι αυτός μάρτυρας, να είσαι ευγενικός.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Αυτός ο τύπος με εξωθεί στα άκρα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Να κάνεις υπομονή.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Μόνο οι αλκοολικοί στα προάστια μιλάνε τόσο πολύ. Η βλακεία τους, σου τη δίνει τα νεύρα κάποια στιγμή.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Μην του δίνεις σημασία.

Μπαίνει το γκαρσόνι κρατώντας ένα μπουκέτο με βιολέτες. Ως συνήθως παραμερίζει τον Μιχάλη και δίνει το μπουκέτο στη Ναταλία.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : αυτό είναι για σένα

ΝΑΤΑΛΙΑ: Βιολέτες. Ευχαριστώ

ΜΙΧΑΛΗΣ : Γιατί της έφερες λουλούδια φίλε;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Μια νύφη πρέπει να κρατάει ανθοδέσμη. Δεν έχουμε πολλά άνθη πορτοκαλιάς σε αυτή την πόλη οπότε , έφερα βιολέτες.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Εντάξει τότε. Κάθισε κάτω. Ας πάμε πάλι πίσω εκεί που μείναμε. Λοιπόν, αυτή η κυρία και εγώ παντρευόμαστε, νόμιμα. Σε περίπου μια ώρα, στο δημαρχεί. Με προσέχεις;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Σας προσέχω κύριε, αλλά τι σχέση έχουν όλα αυτά με μένα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Χρειαζόμαστε έναν μάρτυρα για την τελετή. Ο μάρτυρας που είχαμε καλέσει δεν μπόρεσε να έρθει. Είχε ένα ατύχημα. Θέλουμε να τον αντικαταστήσεις εσύ.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Θα σε πληρώσουμε φυσικά.

Το γκαρσόνι ξαφνικά μελαγχολεί. Παύση

ΜΙΧΑΛΗΣ : Λοιπόν τι λες;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ας πιούμε άλλο ένα.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τον αράπη κι αν τον πλένεις το σαπούνι σου χαλάς.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Θα φέρω κι άλλο.

ΜΙΧΑΛΗΣ : έχουμε κι άλλο.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ναι αλλά εγώ τα έχω όλα.

Το γκαρσόνι βγαίνει.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Δεν καταλαβαίνω. Αυτό ήταν ναι ή όχι;

ΜΙΧΑΛΗΣ : Φυσικά και ήταν ναι. Θα έλεγε ναι στα πάντα για ένα μπουκάλι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Και αν πει όχι;

ΜΙΧΑΛΗΣ : Θα του δώσουμε κι άλλο.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ενδιαφέρον χαρακτήρας.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Βρωμάει ψαρίλα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Τουλάχιστον δεν μεθοκοπάει.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Ευχαριστώ το θεό για αυτό...αν και μάλλον θα αλλάξει αυτό σε λιγάκι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Παρόλα αυτά, είναι κάπως αστείος.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Τότε να μας διασκεδάσει για την επόμενη ώρα. Να σκοτώσουμε και την ώρα μας πριν την τελετή.

Μπαίνει το γκαρσόνι με πιάτα με φαγητό

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δεν είναι γαμήλιο γεύμα αλλά τουλάχιστον δεν θα πεινάσουμε.

ΝΑΤΑΛΙΑ Ουάου. Ακριβώς όπως στις Βερσαλλίες.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Και τώρα ας πιούμε. (Βάζει ούισκι)

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Στους νεόνυμφους.

ΠΙΝΟΥΝ

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Και τώρα ένα φιλί στη νύφη.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Δεν μας έδωσες απάντηση. Θα είσαι γίνεις μάρτυρας.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Πρώτα πρέπει να με πληροφορήσετε ποιόν θα ενώσω με τα ιερά δεσμά του γάμου.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Πρώτον, δεν χρειάζεται να ξέρεις τίποτα φίλε. Δεύτερον, δεν θα χειροτονηθείς υπουργός. Το μόνο που χρειάζεται να κάνεις είναι να σταθείς εκεί ήσυχα. Μετά υπογράφεις τα χαρτιά, παίρνεις τα λεφτά σου και τέλος. Το πιασες;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Τότε βρες άλλο ΝΑΤΑΛΙΑ:

ΜΙΧΑΛΗΣ : Αν θες περισσότερα λεφτά πες το. Δε θα σου κάνω παζάρια.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Λοιπόν θα το κάνω.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Τι στο διάολο θες να μάθεις. Η μνηστή μου ήθελε μια σεμνή τελετή, και έναν στενό μας φίλο για μάρτυρα. Ο στενός φίλος δεν εμφανίστηκε. Αυτό είναι όλο

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : (Στη Ναταλία) Θα ήθελες να είμαι ο πιο στενός σου φίλος για αυτήν την ώρα;

ΜΙΧΑΛΗΣ : Ούτε να σου περνάει από το μυαλό. Είσαι απίθανος φίλε! Αν θες να ξέρεις, όλο αυτό μπορεί να γίνει και χωρίς μάρτυρα. Θα δώσουμε κάτι παραπάνω στον δήμαρχο και κανένα πρόβλημα. Αλλά η μνηστή μου, ήθελε μάρτυρα, και εγώ έχω εθιστεί στο να πραγματοποιώ τις φαντασιώσεις της. Τέτοιος τύπος είμαι εγώ.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Δεν σου ζητάω να μου πραγματοποιήσεις τις φαντασιώσεις μου, αλλά θα ήταν όμορφο να είχα κάποιον να μου προσφέρει αυτό που πραγματικά χρειαζόμαστε.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Το ίδιο πράγμα λέμε.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Η διαφορά είναι στο ότι οι φαντασιώσεις μας είναι αυτό που πραγματικά έχουμε ανάγκη. Για κάποιους όμως οι βαθιές μας ανάγκες είναι απλώς φαντασιώσεις.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Σκάσε επιτέλους.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Φεύγω.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Σε παρακαλώ μείνε. Σου ζητάω να παίξεις το ρόλο του φίλου μου.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δέχομαι.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Δόξα τω θεώ. Ας πιούμε. (Γεμίζει και είναι έτοιμος να πει)

ΝΑΤΑΛΙΑ: Μιχαλάκη, μην παρασύρεσαι. Έχουμε να παραστήσουμε σε τελετή.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Έχεις δίκιο. (Κατεβάζει το ποτήρι του. Προς το σερβιτόρο). Εσύ όμως πίνεις. Για κάτσε ένα λεπτάκι. Ας πούμε κάτι να περάσει και η ώρα. Η μνηστή μου σε βρίσκει κάπως αστείο. Έτσι δεν είναι αγάπη μου;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Νομίζω πως ήπιες αρκετά για σήμερα, αγάπη μου.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δεν καταλαβαίνω. Θα είστε παντρεμένοι σε μια ώρα, και βαριέστε τόσο που πιάνετε κουβέντα σε κάποιον να περάσει η ώρα;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Δεν βαριόμαστε, βαριόμαστε...Αλλά...ζούμε μαζί για δύο χρόνια. Δεν θα είναι ο γάμος που θα τρελαθούμε, θα πέσω στα πόδια της, θα την κάνω να λιποθυμήσει, θα

χορέψουμε το χορό του Ησαΐα, θα περάσουμε την πρώτη νύχτα του γάμου με ευδαιμονία και θα ενθουσιαστούμε με την τύχη μας. Είναι μια απλή τυπική διαδικασία, θα πάρουμε μια πιστοποίηση, επιβεβαιώνοντας την παρούσα κατάσταση, εντάξει;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Και πάλι είναι γάμος....Βαριέσαι πολύ εύκολα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Όπως όλοι οι άνδρες.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Μάλλον είσαι δυσφήμιση για τους υπόλοιπους άνδρες. Όταν οι γυναίκες βαριούνται σταματούν να είναι ερωτευμένες. Τον αγαπάς;

ΝΑΤΑΛΙΑ (Μετά από παύση). Ναι. Πρόκειται να τον παντρευτώ.

ΜΙΧΑΛΗΣ :(στο γκαρσόνι). Κοίτα, κάνε μου μια χάρη και μην μου λες πώς να ζήσω τη ζωή μου. Αν νομίζεις ότι αυτό το σοφιστικέ στυλ σου δίνει το δικαίωμα να κάνεις κήρυγμα σε αγνώστους κάνεις λάθος. Τις συμβουλές από έναν παλιοκλανιάρη που ζει σε μια απομονωμένη πανσιόν δεν τις σεβόμαστε καθόλου.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Οπότε, έχεις βαρεθεί , και με χρειάζεσαι για να σε διασκεδάσω.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Ακριβώς.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Και είσαι διατεθειμένος να πληρώσεις όσο όσο για αυτό.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Ναι είμαι.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Λοιπόν, είμαι έτοιμος. Από πού ξεκινάμε;

ΝΑΤΑΛΙΑ Πες μας κάτι για σενα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Για ποιο λόγο; Είμαι ενώπιων σας. Με βλέπετε και με ακούτε. Τι άλλο θέλετε.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Η εμφάνιση και τα λόγια δεν είναι τίποτα. Θέλω τον πυρήνα, όχι τα γύρω γύρω.

Πώς σε λένε;

. Το ερώτημα φαίνεται ασήμαντο από κάποιον

ο οποίος κάνει τις λέξεις να μοιάζουν τιποτένιες

και που πιστεύει σαν παιδάκι μόνο αυτό που φαίνεται

ενώ δεν μπορεί να διεισδύσει στο βάθος της ύπαρξης

ΜΙΧΑΛΗΣ : Τι στο διάολο ήταν αυτό;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Φάουστ. Το θυμάσαι από το σχολείο.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Έχεις καλή μνήμη για την νοημοσύνη σου

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δεν έχω παράπονο μέχρι τώρα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ίσως, όμως, θα μπορούσες να μας πεις το όνομά σου.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Τι είναι ένα όνομα. Αυτό που ονομάζουμε τριαντάφυλλο, θα είχε άλλο άρωμα αν λεγόταν αλλιώς;

ΜΙΧΑΛΗΣ : (στην Ναταλία ειρωνικά) Ορίστε, κάποιος να μιλήσει. Σου αρέσουν κάτι τέτοια.

ΝΑΤΑΛΙΑ: (Στο γκαρσόνι) Είσαι στα αλήθεια σερβιτόρος;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Όχι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Και τι είσαι τότε;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Είμαι ένας φρικτός κλόουν, όπως είπε ο μέλλοντας σύζυγός σου, και είμαι εδώ για να σας διασκεδάσω όπως συμφωνήσαμε.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Αν σε προσέβαλλα, ζητώ συγγνώμη

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δεν προσβάλλομαι, καμιά δουλειά δεν είναι ντροπή.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Και αυτό το καφέ;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Όπως σας είπα έχει κλείσει. Είναι κλειστό τα τελευταία δύο χρόνια.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Και τότε πως έφερες φαγητό και καφέ;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Μαγεία...

ΝΑΤΑΛΙΑ: Και πώς να σε φωνάζουμε;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Φωνάξτε με «μάρτυρα». Θα έχω εξαφανιστεί σε λιγότερο από μια ώρα, ούτως ή άλλως. Οπότε μην σας απασχολεί να μάθετε το όνομά μου.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Πώς ξέρεις τόσα πολλά ποιήματα;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Όχι τόσα πολλά. Άκουσες μόνο δύο. Τα έμαθα απέξω όταν ήμουν παιδί , για να ξελογιάζω τα κορίτσια.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Είχες τύχη φιλαράκο;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Αααα ναι. Απλώς swooned.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Πές μας μερικές από τις περιπέτειές σου. Αν είναι ανθρωπίνως δυνατό να θυμηθεί κάποιος με την νοημοσύνη σου. Τώρα αυτό είναι διασκέδαση. Συνέχισε, θα κρατήσω το κοινό που έχει κάνει ουρά.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Τέλεια, ας αρχίσουμε. Μισό λεπτάκι, επιστρέφω.

Βγαίνει το Γκαρσόνι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Μην το κοροϊδεύεις.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Θα επιζήσει. Και εκτός από αυτό, δεν είμαι τόσο σίγουρος ότι παίρνει χαμπάρι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Δεν είναι τόσο βλάκας όσο νομίζεις.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Δεν νομίζω πως είναι βλάκας. Νομίζω πως είναι περίεργος. Υπάρχει διαφορά. Κοίτα να δεις που θα μας πει όλη την ιστορία της ζωής του, μέσα στην επόμενη ώρα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Άκου...

ΜΙΧΑΛΗΣ : Έλα τώρα. Άσε με να διασκεδάσω λίγο....

Μπαίνει το γκαρσόνι κρατώντας μερικές χαρτοπετσέτες.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Τι θα λέγες για λίγο ουσικάκι;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Βεβαίως.

Πίνουν

ΜΙΧΑΛΗΣ : Λοιπόν, ήσουν έτοιμος να μας πεις, τι λήσταρχος καρδιών, έχεις υπάρξει.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : (Ενώ μασάει) Έχω υπάρξει; Πρέπει να είσαι πιο προσεκτικός... γιατί μπορεί να κλέψω την καρδιά της μνηστής σου.

Ο Μιχάλης γελάει δυνατά. Το γκαρσόνι βάζει στον εαυτό του άλλο ένα ποτό.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Θα ξυπνήσεις αύριο με τρομερό hang-over.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Για όλα τα ωραία πράγματα υπάρχει ένα τίμημα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Στο διάολο το hang-over.

ΝΑΤΑΛΙΑ Στον Μιχάλη με σιγανή φωνή. Μην τον προκαλείς.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Μην ανησυχείς. Άσε με να περάσω καλά. (προς το γκαρσόνι) Οπότε τα κορίτσια έλιωναν εεε;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Βάζεις στοίχημα;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Πόσες είχες;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Αρκετές.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Δυσκολεύεσαι να τις θυμηθείς όλες εεε;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Μπα...όχι.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Οπότε πες μας. Άσε μας να δουμε την μικρή σου μαύρη ατζέντα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : όλη την ατζέντα; Δεν έχουμε αρκετό χρόνο.

ΜΙΧΑΛΗΣ : τότε πες μας για τις καλύτερες από αυτές, αλλά με λεπτομέρειες.

Παύση

Μα τι σε εμποδίζει;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μμμμ...από πού να αρχίσω

ΜΙΧΑΛΗΣ : άρχισε από την αρχή. Ποιά ήταν αυτή που σου άνοιξε αυτό το ένδοξο μονοπάτι για να γίνεις Δον Ζουάν; Ποια ήταν η πρώτη;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μμμμ η πρώτη;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Πώς τη γνώρισες;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Έμενε δίπλα μου. Ήμουν δεκαεννιά, αλλά δεν είχα ιδέα. Ήμουν ένα σπασικλάκι που ήξερε τα πάντα για τον Μάιλ Ντέιβις και τον Σάλιντζερ αλλά τίποτα για κορίτσια.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Τότε μάλλον και εγώ ήμουν σπασικλάκι, σύμφωνα με αυτά που ακούω.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : εκείνη ήταν δεκαέξι, ήταν πανέμορφη. Είχε τρελάνει όλα τα αγόρια και όλοι ήθελαν να βγουν μαζί της. Όταν περνούσε το δρόμο, τα αυτοκίνητα σταματούσαν

ΝΑΤΑΛΙΑ:

ΜΙΧΑΛΗΣ : Και τι έκανες;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Εγώ...εγώ δεν έκανα τίποτα. Ήμουν σπασικλάκι, όπως σου είπα. Αλλά το θετικό του να είσαι σπασικλας είναι ότι ήμουν ο μόνος που μπορούσε να την βοηθήσει στα μαθήματά της. Οπότε μια μέρα αφού κάναμε μερικές ασκήσεις μαθηματικών, μιλούσαμε

στο δωμάτιό της. Τότε εκείνη ξαφνικά σηκώνεται, βγαίνει έξω και αρχίζει να με φωνάζει από ένα άλλο σημείο του σπιτιού. Ακολούθησα την φωνή της, κατέβηκα στο Χωλ, και ύστερα στο υπνοδωμάτιο των γονιών της, και ήταν εκεί, στο κρεβάτι, σχεδόν γυμνή. Φρίκαρα τελείως και την ρώτησα τι ακριβώς κάνει.

ΝΑΤΑΛΙΑ: και τι είπε.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : είπε ότι με αγαπούσε.

ΝΑΤΑΛΙΑ: και εσύ

Από αυτή την στιγμή και μετά η Ναταλία ακούει το γκαρσόνι με συνεχώς εντεινόμενη προσοχή.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ήταν νέα και όμορφη, και τα μαλλιά της μύριζαν μήλο, και τα μάτια της έλαμπαν από αγάπη και πόθο. Και εγώ ήμουν ένα παχουλό, περίεργο παιδί, και δεν τολμούσα καν να την κοιτάξω.

ΜΙΧΑΛΗΣ : και τι έγινε μετά;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Τα κάναμε μαντάρα είναι η αλήθεια. Κανείς από τους δυό μας δεν ένιωσε και πολλά, εκτός ίσως από πόνο και ντροπή. Και παρόλα αυτά ήταν η πιο παθιασμένη και ρομαντική στιγμή που έχω μοιραστεί με μια γυναίκα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Ήταν παρθένα;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Μακάρι να μπορούσα να γυρίσω το χρόνο πίσω.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Σωστά...δεν μου είπες όμως ήταν παρθένα;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : αααα μάλιστα, θες λεπτομέρειες, ναι ήταΝΑΤΑΛΙΑ:

ΜΙΧΑΛΗΣ : Και γιατί διάλεξε εσένα;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Γιατί με αγαπούσε.

ΝΑΤΑΛΙΑ: γιατί;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν έχω ιδέα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Την φλέρταρες;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Όχι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Τότε γιατί σε ερωτεύτηκε;

ΜΙΧΑΛΗΣ : Ίσως γιατί και εγώ την είχα ερωτευτεί.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Της το είπες αυτό;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Όχι. Αλλά κατά κάποιον τρόπο το ήξερε αυτό ούτως ή άλλως.

Το γκαρσόνι πίνει μια γουλιά. Παύση.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Γαμάτη ιστορία, δον ΖουάΝΑΤΑΛΙΑ: Δεν σε πειράζει να σε φωνάζω έτσι;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : φώναξέ με όπως θες.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Τώρα πες μας για την επόμενη.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Μα σας είναι τόσο συναρπαστικό όλο αυτό τώρα;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Φυσικά. Πες μας την νύχτα που είχες με μια γυναίκα, και σου έμεινε αξέχαστη.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ήταν όλες αξέχαστες.

ΜΙΧΑΛΗΣ : διάλεξε μια.

ΝΑΤΑΛΙΑ: μήπως πρέπει να πάω μια βόλτα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : όχι μείνε. Θα έχει μεγάλο ενδιαφέρον η συνέχεια.

ΝΑΤΑΛΙΑ: δεν με ενδιαφέρει.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : σε παρακαλώ μην φεύγεις. Σου υπόσχομαι οι ιστορίες μου να μην σε προσβάλλουν, αν και ίσως προκαλέσουν γέλιο στον Μιχάλη από δω.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Λοιπόν, την πιο αξέχαστη από τις αξέχαστες νύχτες. Πόσο χρονών ήσουν;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ήμουν 22 και ήταν 19. Το σκάσαμε από ένα βαρετό πάρτι που έκαναν σε ένα ράντζο κάτι φίλοι, και βρήκαμε ένα μικρό χωριάτικο σπίτι να κρυφτούμε. Μαζέψαμε μερικά αγριολούλουδα στο δρόμο, και όταν φτάσαμε εκεί, τα πέταξα στο κρεβάτι. Γέλασε και είπε ότι πάντα ήθελε να το κάνει σε haystack.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Και πως ήταν;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δεν μπορώ να το περιγράψω με λέξεις. Τόση εγγύτητα, τρυφερότητα. Ήταν στις αρχές του Ιούνη, οι βιολέτες είχαν ανθίσει και κάναμε έρωτα όλη τη νύχτα. Ήμουν ευτυχισμένος.

ΝΑΤΑΛΙΑ: είσαι ρομαντικός... εκτός και αν μας λες καμιά ιστορία που διάβασες σε βιβλίο.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ίσως να το κάνω. Ποια είναι η διαφορά; το θέμα είναι να μην βαρεθείτε.

ΜΙΧΑΛΗΣ : ένα λουλούδι στο κρεβάτι, χαριτωμένο. Αααα ,ήταν και αυτή παρθένα;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Όχι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Δεν μπορώ να καταλάβω αν είσαι ποιητής ή σεξομανής.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Μανιακός ποιητής ή ρομαντικός μανιακός.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Λυσσασμένος για σεξ ρομαντικός μανιακός.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Το καλύτερο είδος τρέλας. Εσύ επέμενες να σου αναλύσω την μικρή μου μαύρη ατζέντα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Δεν ήξερα πως οι καθυστερημένοι έχουν τόσο ζωντανές σεξουαλικές φαντασιώσεις.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : είναι πολλά που δεν ξέρεις, μικρέ. Για παράδειγμα πώς να φέρεσαι. Και δεν έχω καταλήξει αν το iq σου είναι πολύ χαμηλό, ή το εγώ σου πολύ μεγάλο, ή αν απλώς είσαι ανώριμος.

ΜΙΧΑΛΗΣ : βούλωσε το

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : όχι εσύ βούλωσε το μικρέ. Γιατί έκανες όλο αυτό το δρόμο για να παντρευτείς ενώ μπορούσες να το κάνεις στην πόλη. Κρύβεσαι; δεν το ξέρουν οι γονείς σου; Μήπως δεν έχεις κλείσει τα δεκαοχτώ; Μήπως να ειδοποιήσω την αστυνομία;

ΜΙΧΑΛΗΣ : Με κοροϊδεύεις;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Όχι απλώς σε πειράζω.

ΜΙΧΑΛΗΣ : πάμε να βρούμε κάποιον άλλο.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Σταματήστε και οι δύο.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Να σταματήσουμε τί; Προσπαθώ να είμαι ευγενικός, θα μπορούσα να το αποκαλέσω βρωμερό πανκιο αλλά δεν το έκανα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Αρκετά.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Συνεχίζει να με λέει φιλαράκι, όταν θα έπρεπε να με αποκαλεί κύριο.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Σε παρακαλώ συγχώρεσε με. Δεν ήταν πολύ ευγενικός μαζί σου. Απλώς είναι νευρικός σήμερα και είμαι και εγώ επίσης. Πίστεψέ με σε μια διαφορετική περίπτωση θα ήταν πολύ διακριτικός.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : αν είναι αγενής σε σερβιτόρους, θα είναι αγενής στον οποιοδήποτε. Ακόμα και σε σένα. Θα δεις. Πολύ σύντομα θα σου λέει σκάσε.

ΝΑΤΑΛΙΑ: όχι δεν θα το κάνει.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Μην βάζεις στοίχημα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ας πούμε κάτι άλλο.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Ας επιστρέψουμε στην μικρή σου μαύρη ατζέντα. Συμφωνείς;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ναι βεβαίως, γιατί όχι.

ΜΙΧΑΛΗΣ : ας προχωρήσουμε λοιπόν ΝΑΤΑΛΙΑ: Επόμενο κεφάλαιο. Πως λέγεται;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Μια νύχτα σε ένα ξενοδοχείο.

ΜΙΧΑΛΗΣ : ακούγεται πολλά υποσχόμενο. Ας ελπίσουμε πως περιλαμβάνει μερικές καυτές λεπτομέρειες.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Μιχάλη...

ΜΙΧΑΛΗΣ : Μην κρύψεις τίποτα. Μεγάλα παιδιά είμαστε.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ξέρω τα πάντα για το παιχνίδι της γοητείας, δεν είμαι όμως πορνογράφος. Αν θες πορνό, πήγαινε σπίτι και πάρε περιοδικά.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Έλα..συνέχισε.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ήταν σε μια πόλη στην οποία πήγαινα πρώτη φορά. Την συνάντησα στο σταθμό του τραίνου και πήγαμε κατευθείαν σε ένα ξενοδοχείο.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δεν καταλαβαίνω. Δεν ήταν η πρώτη φορά που κοιμόσουν μαζί της;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Όχι. Ήξερα την κυρία από πριν.ΝΑΤΑΛΙΑ: Δεν φαντάζεστε πόσο λαχταρούσαμε ο ένας τον άλλο.ΝΑΤΑΛΙΑ: . (Στην Ναταλία) Σε σοκάρω;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Όχι

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Πήγαμε στο δωμάτιο. Καθώς κλείδωνα την πόρτα της είπα ‘ θα σκίσω τα ρούχα σου. Εκείνη είπε...» πολύ αργά. Τα έχω σκίσει ήδη. Ήταν αλήθεια. Γύρισα και ήταν γυμνή. Πέσαμε ο ένας πάνω στον άλλο.ΝΑΤΑΛΙΑ: Αργότερα είπε... « σήμερα ήμουν τσούλα» « στους άνδρες αρέσουν οι τσούλες.» « το ξέρω» είπε. Απλώς καταστραφήκαμε και οι δύο. Ήταν πολύ παλιά...

ΜΙΧΑΛΗΣ : Πόσο ήσουν τότε.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Τριάντα και κάτι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: και εκείνη;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : κάτι λιγότερο. Η καλύτερη ηλικία για να ζήσεις τον έρωτα. Ήταν σαν σιγανή φωτιά. Την αγαπούσα εκείνη την είχα, όπως δεν είχα αγαπήσει ποτέ πριν, ή μετά.

ΝΑΤΑΛΙΑ: αγάπησες όλες τις γυναίκες που κοιμήθηκες μαζί τους;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Όλες.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Πως είναι δυνατόν;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν βλέπω άλλο τρόπο να το κάνω.

ΝΑΤΑΛΙΑ: από πού πήρες τόση αγάπη;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Το να αγαπάς είναι ψυχική ικανότητα. Ο Πλάτωνας πίστευε πως οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν ανδρόγυνα. Αργότερα οι θεοί μας χώρισαν σε φύλλα. Από τότε δεν νιώθουμε ολοκληρωμένοι και λαχταρούμε ο ένας τον άλλο.ΝΑΤΑΛΙΑ: Η απόλυτη αρμονία επιτυγχάνεται μόνο όταν βρούμε το άλλο μας μισό.

Ο Μιχάλης και η Ναταλία ανταλλάσσουν αμήχανες ματιές. Το γκαρσόνι παίρνει μαχαίρι και πιρούνι και αρχίζει να τρώει.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Τι στο διάολο είσαι. Δεν μπορώ να σε εντάξω. Τι είσαι;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Τι είμαι; Δολοφόνος.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Δολοφόνος;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Με το μαχαίρι στο χέρι του). Ναι. Επαγγελματίας δολοφόνος. Έχω πολύ αίμα στα χέρια μου.

ΜΙΧΑΛΗΣ : μαλακίες.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : το εννοώ. Στέλνω ανθρώπους στα κυπαρίσσια τακτικά.

ΝΑΤΑΛΙΑ: και γιατί δεν σε έχουν κλείσει μέσα;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Προσπάθησα.ΝΑΤΑΛΙΑ: Τρεις φορές. Αλλά όπως βλέπετε είμαι ακόμα ελεύθερος.

ΜΙΧΑΛΗΣ : είσαι ψυχάκι ή παριστάνεις το ψυχάκι;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : σας λέω την αλήθεια. Αυτά τα χέρια είναι λεπίδες.

Ο Μιχάλης και η Ναταλία ανταλλάσσουν ματιές και απομακρύνονται από το γκαρσόνι και το μαχαίρι του.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : με θέλετε ακόμα για μάρτυρα.

Παύση

Μιχάλης, Όχι δεν θέλουμε.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : χαλάρωσε μικρέ. Όπως κάθε μανιακός που σέβεται τον εαυτό του σκοτώνω μόνο γυναίκες. Προφανώς σκέφτεσαι πως πρώτα τις παίρνω με την βία. Δεν πω ότι δεν το κάνω, δεν θα με πιστέψεις ούτως ή άλλως.

ΜΙΧΑΛΗΣ : θα σε πίστευα. Με τόση χαζομάρα μόνο έτσι θα μπορούσες να πηδήξεις.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : με την αμίμητη ευγένεια σου με προσβάλλεις πάλι. Μου έχεις βάλει ταμπέλα, αλλά είσαι τόσο αφελής που δεν καταλαβαίνεις πως είσαι τόσο διάφανος που όλοι καταλαβαίνουν για σένα αυτό που πρέπει να καταλάβουΝΑΤΑΛΙΑ:

ΝΑΤΑΛΙΑ: Τι μπορείς να καταλάβεις για αυτόν;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : η αλήθεια είναι πως για αυτόν δεν ξέρω πολλά. Ξέρω όμως πολλά για σένα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: τι ξέρεις;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ότι μπορεί να ξέρει κανείς.

ΝΑΤΑΛΙΑ: σταμάτα να προσπαθείς να με εντυπωσιάσεις. Πρέπει να κόψεις το ποτό. Είπες αρκετά. Πρώτα είσαι ψυχασθενής, και τώρα μέντιουμ

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μέντιουμ ναι. (παίρνει τον καφέ της Ναταλίας). Το όνομά σου είναι Ναταλία.

ΝΑΤΑΛΙΑ: είσαι τέλειος μελλοντολόγος.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : το επίθετό σου είναι... δεν έχει σημασία... θα το αλλάξεις ούτως ή άλλως. Ελεύθερη ...μέχρι τώρα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: καταπληκτικό.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : είσαι κοινωνιολόγος ειδική στην διαφήμιση. Δουλεύεις στη δουλειά του φίλου σου, μάλλον συνεργάτης. Η ηλικία σου...δεν θα πω... οι γυναίκες μετά τα δεκαοχτώ δεν έχουν ηλικία.

ΜΙΧΑΛΗΣ : απλώς δεν ξέρεις.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ο καφές μου λέει τα γενέθλιά σου-12 Μαΐου. Είσαι ταύρος, για αυτό και τόσο ξεροκέφαλη.

ΝΑΤΑΛΙΑ Με έχεις παρακολουθήσει; γιατί; Ποιος είσαι; ποιος σου έδωσε αυτό το δικαίωμα;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μια γυναίκα είναι ανοιχτό βιβλίο για μένα. Μια ματιά και ξέρω τα πάντα για αυτήΝΑΤΑΛΙΑ:

ΜΙΧΑΛΗΣ : μαλακιές. Ίσως ξέρει κάποιον από τους υπαλλήλους μας. Ή απλώς το γκούγκλαρε.

Παύση

ΝΑΤΑΛΙΑ: τι άλλο ξέρεις;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : σου είπα τα πάντα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: μπλοφάρεις. Δώσε ένα παράδειγμα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δεν θα μπορούσα να το πω δυνατά. Δεν είναι ηθικό.

ΝΑΤΑΛΙΑ: μην το πεις τότε...εντάξει πες το.

Το γκαρσόνι ψιθυρίζει κάτι στο αυτί της. Η Ναταλία αντιδρά.

Τι σημαίνει αυτό; πως είναι δυνατόν;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : σου είπα ξέρω τα πάντα για σένα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: πως;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μυστικό του Δον ΖουάΝΑΤΑΛΙΑ:

ΝΑΤΑΛΙΑ: φύγε. Δεν θέλω να σε βλέπω.

ΜΙΧΑΛΗΣ : άκουσες τι είπε;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Σε παρακαλώ φύγε.

ΜΙΧΑΛΗΣ : (βουτάει το γκαρσόνι) προσέβαλλες τη γυναίκα μου. Θα σε σπάσω στο ξύλο.

ΝΑΤΑΛΙΑ: μην του κάνεις τίποτα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : θα του κάνω. Έπρεπε να το έχω ήδη κάνει.

ΝΑΤΑΛΙΑ: δεν με προσέβαλλε. Άστον ήσυχο.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Χοντρομαλάκα. Είσαι τυχερός. Ευχαρίστησε τηΝΑΤΑΛΙΑ:

Ο Μιχάλης αφήνει το γκαρσόνι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: συγχώρεσε με.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : λάθος μου. Μιλώ πολύ μερικές φορές.

ΝΑΤΑΛΙΑ: πως ξέρεις όλα αυτά για μένα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ας κάνουμε μια συμφωνία. Υπόσχομαι να σου πω, αλλά λίγο αργότερα. Και εσύ θα μου υποσχεθείς να μην με ξαναρωτήσεις τώρα. Άσε με να κρατήσω λίγο ακόμα το μυστήριό. Εντάξει;

ΝΑΤΑΛΙΑ δεν ξέρω.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : έλα...δεν υπάρχει κάτι ύποπτο σε αυτό. Αλήθεια. Ίσως το έχεις ήδη μαντέψει. Φίλοι;

ΝΑΤΑΛΙΑ φίλοι. (απλώνει το χέρι της για να τον χαιρετήσει)

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : (φιλάει το χέρι της) δως μου ένα χαμόγελο και θα σε πιστέψω.

Η Ναταλία χαμογελάει αμήχανα αλλά μετά λαμπερά...παύση.

Λοιπόν το σόου τελείωσε. Η τελετή αρχίζει σύντομα

ΜΙΧΑΛΗΣ : (κοιτάζει το ρολόι του) όχι τόσο σύντομα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν έχει σημασία. Αρκετά διασκεδάσαμε. Ήμουν έξω για ψάρεμα. Μάλλον δείχνω χάλια.

ΜΙΧΑΛΗΣ : ναι δείχνεις χάλια.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ζητώ συγγνώμη για αυτό. Έχει δίκιο.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Δεν μπορώ να καταλάβω τι έχει με την ανθρωπότητα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δεν ξέρω. Πολύ βιασύνη, λιγότερη σκέψη. Περισσότερη τηλεόραση, λιγότερο διάβασμα. Περισσότερο σεξ, λιγότερη αγάπη. Περισσότερα λεφτά, λιγότερη ψυχή. Στην πραγματικότητα...λιγότερα λεφτά...αλλά περισσότερη σκέψη για αυτά.

ΜΙΧΑΛΗΣ : ΊΣΩΣ

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ΕΝΤΆΞΕΙ. Θα κάνω ένα μπάνιο και θα ετοιμαστώ. (βγαίνει)

ΜΙΧΑΛΗΣ : τι σου είπε και σε φρίκαρε;

ΝΑΤΑΛΙΑ δεν έχει σημασία.

ΜΙΧΑΛΗΣ : κάτι προσβλητικό;

ΝΑΤΑΛΙΑ: ΌΧΙ

ΜΙΧΑΛΗΣ : Και γιατί πετάχτηκες έτσι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: σοκαρίστηκα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : γιατί;

ΝΑΤΑΛΙΑ σταμάτα να με ανακρίνεις.

ΜΙΧΑΛΗΣ : έλα, εγώ είμαι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ναι είσαι εσύ. Αυτό είναι το θέμα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : δηλαδή, έχεις ένα κοινό μυστικό με αυτόν τον τύπο που δεν μπορώ να μάθω.

ΝΑΤΑΛΙΑ: έτσι είναι. Ξέρει περισσότερες λεπτομέρειες για μένα από σένα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : πως είναι δυνατόν;

ΝΑΤΑΛΙΑ δεν ξέρω.

ΜΙΧΑΛΗΣ : τι εννοείς δεν ξέρω. Τον ξέρεις από πριν;

ΝΑΤΑΛΙΑ δε μπορώ να θυμηθώ. Ξέρεις ότι δεν θυμάμαι ποτέ πρόσωπα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : τι εννοείς δεν θυμάσαι; τι λεπτομέρειες; έχεις κοιμηθεί με τόσους που δεν θυμάσαι φάτσες...μόνο μια θολούρα;

ΝΑΤΑΛΙΑ ήσουν απαράδεκτος προς αυτόν και τώρα προς εμένα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : σκάσε.

Παύση

Συγγνώμη.

ΝΑΤΑΛΙΑ: είχε δίκιο(φεύγει)

ΜΙΧΑΛΗΣ : περίμενε (τρέχει πίσω της)

Τέλος πρώτης πράξης.

Πράξη 2η

Το ίδιο σκηνικό. Ο Μιχάλης και η Ναταλία μπαίνουν συνεχίζοντας την κουβέντα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : είσαι εντάξει.

ΝΑΤΑΛΙΑ: ναι

ΜΙΧΑΛΗΣ : δεν ξέρω τι με έπιασε σήμερα. Φρίκαρα, ξεσπάω στους άλλους, προκάλεσα αυτόν τον βλάκα χωρίς λόγο...(την αγκαλιάζει). Είσαι σίγουρα εντάξει;

ΝΑΤΑΛΙΑ ναι είναι χαζό να μαλώνουμε την ημέρα του γάμου μας

ΜΙΧΑΛΗΣ : δεν φαίνεσαι πολύ χαρούμενη σήμερα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: ούτε συ

ΜΙΧΑΛΗΣ : μήπως πρέπει να το συζητήσουμε;

ΝΑΤΑΛΙΑ μάλλον όχι. Αυτές οι συζητήσεις δεν έχουν καλό τέλος.

ΜΙΧΑΛΗΣ : είναι καλύτερα να το συζητήσουμε πριν το γάμο παρά μετά. Τι σε τρώει;

ΝΑΤΑΛΙΑ: παντρευόμαστε, αλλά είσαι σκυθρωπός, ακραίος, και σκέφτεσαι μόνο τις δουλειές σου. Ειλικρινά... νιώθω παραμελημένη.

ΜΙΧΑΛΗΣ : είμαι νευρικός γιατί δεν είσαι χαρούμενη.

ΝΑΤΑΛΙΑ:(ΓΕΛΑΕΙ) Οπότε ο καθένας μας είναι νευρικός, επειδή ο άλλος είναι νευρικός.

ΜΙΧΑΛΗΣ : νομίζω πως υπάρχει λόγος για την κακή σου διάθεση.

ΝΑΤΑΛΙΑ: πες μου ειλικρινά, είσαι ευτυχισμένος που παντρευόμαστε;

ΜΙΧΑΛΗΣ : Εσύ είσαι;

ΝΑΤΑΛΙΑ φυσικά. Επιτέλους το ιστορικό γεγονός θα γίνει.

ΜΙΧΑΛΗΣ : εσύ το καθυστερούσες;

ΝΑΤΑΛΙΑ: εγώ;

ΜΙΧΑΛΗΣ: όχι εγώ. Προσπαθούσα να σε πείσω δύο χρόνια.

ΝΑΤΑΛΙΑ: μα με έπεισες αμέσως.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Όχι όμως για γυναίκα μου. Είχες κάποιες αναστολές όλο αυτό τον καιρό. Νομίζω πως ακόμα διστάζεις.

ΝΑΤΑΛΙΑ: με θες σαν σύζυγό σου;

ΜΙΧΑΛΗΣ : έχεις αμφιβολίες;

Παύση

Κάτι δεν σου αρέσει σε μένα. Πες μου τι είναι αυτό. Με ενοχλεί.

ΝΑΤΑΛΙΑ: σταμάτα να επινοείς πράγματα. Μου αρέσουν όλα. Είσαι ο ιδανικός σύζυγος, δεν θα έβρισκα κανέναν καλύτερο, δυνατό, όμορφο, πετυχημένο, νέο.

ΜΙΧΑΛΗΣ : κάτι σε ενοχλεί όμως. Πες μου τι είναι.

Παύση.

Έχει να κάνει με το σεξ;

ΝΑΤΑΛΙΑ όχι το σεξ είναι μια χαρά. Αν και...αν θες την αλήθεια, όταν είμαι στο κρεβάτι μαζί σου, νιώθω πως απλώς κάνουμε σεξ, όχι έρωτα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Που είναι η διαφορά;

ΝΑΤΑΛΙΑ είσαι τόσο αγχωμένος να με ικανοποιήσεις που νιώθω να πιέζομαι να ικανοποιηθώ. Είναι σαν να έχουμε υποχρεώσεις να διεκπεραιώσουμε, και όλο το πράγμα μοιάζει με μπίζνα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : τι θες τότε.

ΝΑΤΑΛΙΑ: δεν μπορούμε να αγαπάμε ο ένας τον άλλον όταν το κάνουμε.

ΜΙΧΑΛΗΣ : είσαι ρομαντική καρδιά. Στην ηλικία σου;

ΝΑΤΑΛΙΑ:Μια γυναίκα είναι ρομαντική σε οποιαδήποτε ηλικία.

ΜΙΧΑΛΗΣ : μην θυμώνεις. Δεν είμαστε δεκαοχτώ. Νιώθεις πως δεν ήμουν πολύ τρυφερός μαζί σου;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Δεν μιλάω για το πώς μου φέρεσαι. Με φροντίζεις πολύ, το θέμα είναι το πώς γίνεται αυτό. Όχι για το πώς νιώθεις. Με καταλαβαίνεις;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Όχι. Ό,τι και να είναι αυτό, είναι μεγάλο πρόβλημα για σενα;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Όχι. Μπορώ να το διαχειριστώ. Και εγώ δεν είμαι τέλεια. Ίσως ούτε και εγώ είμαι ιδιαίτερα θερμή μαζί σου.

Παύση

ΜΙΧΑΛΗΣ : δεν είχα συνειδητοποιήσει πως είχαμε προβλήματα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: αλήθεια;

ΜΙΧΑΛΗΣ : Ίσως το είχα συνειδητοποιήσει, αλλά ποτέ δεν δίνω ιδιαίτερη σημασία.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Σου είπα πως θα έπρεπε να το είχαμε συζητήσει.

ΜΙΧΑΛΗΣ : γιατί όχι. Ήταν σημαντικό. Κάτι να έχουμε να σκεφτούμε.

ΝΑΤΑΛΙΑ: τουλάχιστον δεν υπάρχουν μεταξύ μας πράγματα που δεν έχουν ειπωθεί.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Παρόλα αυτά, παραμένουμε στα σχέδιά μας, έτσι δεν είναι. Παντρευόμαστε. Δεν άλλαξες γνώμη.

ΝΑΤΑΛΙΑ: όχι

ΜΙΧΑΛΗΣ : εντάξει.

Μπαίνει το γκαρσόνι καλά ντυμένος και ξυρισμένος. Μεταφέρει ένα τρεχ με ποτήρια του καφέ. Ο Μιχάλης και η Ναταλία τον παρατηρούν αμέσως.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Θέλετε να πιούμε λίγο ακόμα καφέ;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Θεέ μου. Εσύ είσαι;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν υπάρχει αμφιβολία για αυτό. Ή μήπως υπάρχει. Δεν μπορώ να αποφασίσω.

ΜΙΧΑΛΗΣ : είσαι τέλειος.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : προσπαθήστε να με κάνετε εικόνα σαν πρωτοκλασάτο σερβιτόρο.

ΜΙΧΑΛΗΣ : μοιάζεις περισσότερο με γαμπρό.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : είστε πολύ όμορφο ζευγάρι, και εγώ είμαι κουμπάρος σας. Πρέπει προσαρμοστώ με εσάς.

ΝΑΤΑΛΙΑ: νομίζω πως αναγνωρίζω το πρόσωπό σου. Έχουμε ξανασυναντηθεί πριν;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μα πώς θα μπορούσες να ξεχάσεις. Φυσικά και έχουμε συναντηθεί. Μισή ώρα πριν ήμουν εδώ μαζί σας στο τραπέζι σας. Απλώς είχα γένια.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : όχι έχουμε συναντηθεί και πρινΝΑΤΑΛΙΑ:

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : θα σε θυμόμουν σίγουρα. Είσαι κούκλα, και δεν ξεχνάω ποτέ τις όμορφες γυναίκες.

ΝΑΤΑΛΙΑ: ο Δον Ζουάν αντεπιτίθενται.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Απλώς για να κρατιέμαι σε φόρμα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : αστοΝΑΤΑΛΙΑ: Ούτως ή άλλως απλώς σκοτώνουμε την ώρα μας.

ΝΑΤΑΛΙΑ: σκοτώνουμε την ώρα μας;

ΜΙΧΑΛΗΣ : συγγνώμη, δεν ήθελα να πω αυτό.

ΝΑΤΑΛΙΑ: λοιπόν, ας σκοτώσουμε την ώρα μας.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μην σκοτώνετε την ώρα σας. Είναι σαν να σκοτώνετε τον εαυτό σας. Πρέπει να απολαμβάνουμε κάθε στιγμή στη ζωή. Σας το λέω αυτό σαν δολοφόνος.

ΜΙΧΑΛΗΣ : τι σου αρέσει περισσότερο, εκτός από το να δολοφονείς; Οι γυναίκες φυσικά.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Και οι γυναίκες.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Πόσες είχες;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : αμέτρητες.

ΝΑΤΑΛΙΑ: αλήθεια; Πρέπει να είναι πολύ κουραστικό αυτό- να πετάς από την μία στην άλλη.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ναι, έχεις δίκιο. Μπορεί να είναι εξαντλητικό μερικές φορές (πίνει)

ΝΑΤΑΛΙΑ: Τότε γιατί;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ο κόσμος είναι γεμάτος από υπέροχες γυναίκες. Ντροπαλές, τολμηρές, συντηρητικές, παθιασμένες, αθώες, έμπειρες, ανοιχτές, κλειστές. Ποιος δεν θα ήθελε να τις γνωρίσει όλες.

ΝΑΤΑΛΙΑ: γιατί;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ρωτά έναν άνδρα, πόσες φορές έκανε έρωτα με την γυναίκα του. Η μάλλον μην ρωτήσεις καΝΑΤΑΛΙΑ: Είναι εύκολο να το υπολογίσεις. Ας πούμε δύο φορές την εβδομάδα, δεκαπέντε χρόνια... αυτό μας κάνει εκατό φορές το χρόνο, και σε τριάντα χρόνια... (βάζει ποτό και πίνει)

ΜΙΧΑΛΗΣ : Τρεις χιλιάδες.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μπράβο. Τώρα αναρωτήσου πόσες από αυτές τις φορές, τις θυμάται. Μια οι δύο, όχι περισσότερες. Οι υπόλοιπες σφύζουν από μονοτονία, ρουτίνα. Είναι από εκείνες τις πράξεις που στα ιατρικά βιβλία αναφέρονται ως αναπαραγωγική διαδικασία.

ΜΙΧΑΛΗΣ : αααα έχεις διαβάσει και ιατρικά βιβλία;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ένα ή δύο. Δεν βρίσκεις αυτό που μόλις περιέγραψα θλιβερό; από την άλλη, έχεις τον Δον ΖουάΝΑΤΑΛΙΑ: Για μας τους γητευτές, η γνωριμία με μια γυναίκα είναι περιπέτεια, μια μάχη, μια νίκη, μια γιορτή. Έχει την γοητεία μιας νουβέλας. Τρεις χιλιάδες περιπέτειες. Τρεις χιλιάδες νίκες. Τρεις χιλιάδες νύχτες έρωτα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: και ήταν πάντα έρωτας, έτσι;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : πάντα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: αυτό δεν γίνεται.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : τι δεν γίνεται; να ερωτευτείς τρεις χιλιάδες γυναίκες, ή να ερωτευτείς μια γυναίκα τρεις χιλιάδες φορές;

ΝΑΤΑΛΙΑ Και τα δύο. Αλλά συνέχισε.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : για ποιο λόγο; Αλήθεια σου αρέσουν οι ιστορίες μου;

ΝΑΤΑΛΙΑ ειλικρινά, όχι και τόσο. Κάθε μια είναι τόσο φλύαρη, και το τέλος είναι το αποτέλεσμα του φλερτ σου. Και το αποτέλεσμα είναι περίπου το ίδιο κάθε φορά.

ΜΙΧΑΛΗΣ : το κρεβάτι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: ναι. Πες μας πως γοητεύεις, πως κερδίζεις, πως φλερτάρεις- αυτά έχουν ενδιαφέρονΝΑΤΑΛΙΑ: Τα υπόλοιπα είναι φυσιολογία.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : φυσιολογία; αν νιώθεις έτσι, σε λυπάμαι. Για μένα είναι απώτερη εκδήλωση της ευτυχίας. Οικειότητα- τι όμορφη λέξη.

ΜΙΧΑΛΗΣ : ποιος κερδίζει- είναι ένα ερώτημα. Λένε, ότι ένας άνδρας τρέχει πίσω από μια μέχρι εκείνη να τον πιάσει.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ευτυχώς που δεν έτρεξες πίσω μου. Αλλιώς θα το έπαιρνα προσωπικά.

ΜΙΧΑΛΗΣ : (στο γκαρσόνι αγνοώντας το σχόλιο της Ναταλίας). Να κερδίσεις μια γυναίκα δεν είναι πρόβλημα, το πρόβλημα είναι πώς της λες αντίο. Αυτό πως το κάνεις;

ΝΑΤΑΛΙΑ : θες να μάθεις για αυτό...χα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν λέω ποτέ αντίο σε καμία.

ΝΑΤΑΛΙΑ: πώς και έτσι.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : άμπρα κατάμπρα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: έλα πες μας.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : εμείς οι μάγοι έχουμε τα μυστικά μας.

ΝΑΤΑΛΙΑ: τότε πες μας πώς γοήτευσες όλες αυτές τις γυναίκες.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : εμείς οι γητευτές δεν τα αναλύουμε αυτά τα πράγματα. Απλώς ερχόμαστε και παίρνουμε αυτό που ήδη μας ανήκει. Δεν κάνουμε καμία προσπάθεια. Είναι εύκολο και ευχάριστο.

ΝΑΤΑΛΙΑ: αλλά θα πρέπει να υπάρχει κάποιο μυστικό. Το μυστικό του Δον ΖουάΝΑΤΑΛΙΑ:

ΓΚΑΡΣΟΝΙ :ΟΚ υπάρχει. Αυτό θα σου το πω. Για να κατακτήσεις μια γυναίκα χρειάζεται να την αγαπάς. Αυτό είναι όλο.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Και αγαπάς τις γυναίκες τόσο πολύ;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ναι τις αγαπώ. Η γυναίκα είναι το πιο όμορφο πλάσμα στον κόσμο

Παύση

ΜΙΧΑΛΗΣ : Ήσουν πολύ τυχερός που γνώρισες μοναδικές γυναίκες.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Και εσύ δεν ήσουν;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Όχι δεν ήμουΝΑΤΑΛΙΑ: Μέχρι που γνώρισα εσένα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Πες μας, αγαπητέ μου Δον Ζουάν, αυτές οι περιπέτειες, επηρέασαν τη σχέση σου με την γυναίκα σου;

Παύση

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : όχι καθόλου. Χιλιάδες γυναίκες, νέες και μεγαλύτερες, όλες γυμνές μπροστά μου. Αλλά δεν ενοχλούσε τη γυναίκα μου ούτε στο ελάχιστο.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Παρόλα αυτά πιστεύω πως θα είχε να πει πολλά πάνω σε αυτό.

Η. (μετά από μια σύντομη σιωπή). Δεν είναι πια μαζί μου.

ΜΙΧΑΛΗΣ : αααα σε παράτησε εεε;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Η γυναίκα μου άξιζε όσο χίλιες. Αλλά πέθανε. Και δεν μπορούσα να την σώσω.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Και γιατί έπρεπε εσύ να την σώσεις;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ποιος άλλος;

Παύση

ΝΑΤΑΛΙΑ: Σου ζητώ συγγνώμη. Δέξου τα συλλυπητήρια μας.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δεν χρειάζεται. Έχουν περάσει χρόνια. Ας μην συζητάμε άλλο για βαριά πράγματα. Σήμερα έχουμε χαρές, ας είμαστε χαρούμενοι.

ΜΙΧΑΛΗΣ : δεν ξέρω τι να πω.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μην πεις τίποτα. Ας συνεχίσουμε να ξεφυλλίσουμε την μικρή μου μαύρη ατζέντα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Μέχρι τώρα, μας λες για σχέσεις με νεότερες γυναίκες.. αλλά παραπλάνησες καμιά μεγαλύτερη;

ΜΙΧΑΛΗΣ : πόσο χρονών ήταν η μεγαλύτερη από όσες γυναίκες κατέκτησες. (προς τη Ναταλία). Σε ενοχλούν αυτές οι ιστορίες;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Με ενοχλούν οι ερωτήσεις σου.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Μπορώ να σταματήσω ανά πάσα στιγμή.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Όχι, γιατί, συνέχισε.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Πόσο χρονών ήταν?

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Σαράντα δύο. Αλλά και εγώ δεν ήμουν νεότερος.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Και πώς ήταν; Πολύ τρομακτικά;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Είτε το πιστεύεις είτε όχι, ήταν υπέροχα. Υπήρχε μια γκρι πινελιά στα μαλλιά της, λίγες ρυτίδες στο πρόσωπό της, αλλά το σώμα της ήταν νέο και φρέσκο, και ήταν ατελείωτα τρυφερή. Υπάρχει κάτι μητρικό στις γυναίκες αυτής της ηλικίας, σου δίνει γαλήνη, παρηγοριά, άνεση, τρυφερότητα... και νιώθεις σαν άντρας και παιδί, εραστής, και προστάτης ...τέλος πάντων, αυτά είναι απλώς οι φαντασιώσεις μου... δεν έχει σημασία.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Σε ακούω και αναρωτιέμαι. Ζηλεύω όλες αυτές τις γυναίκες ή τις λυπάμαι.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : (Παύση) Και ποια είναι η απάντηση που δίνεις;

ΝΑΤΑΛΙΑ: (Παύση) Ζηλεύω.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Τι ζηλεύεις.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Θα σου πω άλλη στιγμή. (προς το γκαρσόνι) Βαριέσαι ποτέ;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ποτέ.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Και οι γυναίκες σου, βαρέθηκαν ποτέ μαζί σου;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Καλύτερα να ρωτήσεις εκείνες.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Θα το έκανα αλλά δεν είναι εδώ.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : (παύση) Ναι δεν είναι εδώ.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Σε ποιόν να απευθυνθώ τότε;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ρώτα τον εαυτό σου. Βαρέθηκες μαζί μου;

ΝΑΤΑΛΙΑ Όχι.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Τι σχέση έχει αν σε βαρεθήκαμε ή όχι; Κατά την γνώμη σου ο σκοπός του άνδρα είναι να είναι διασκεδαστής; Τίποτα με μεγαλύτερη αξία, τίποτα πιο σημαντικό;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Δεν έχω αυτή τη γνώμη.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Ο άνδρας δεν είναι μια αρκούδα που χορεύει. Θα έπρεπε να βγάζει λεφτά, να φροντίζει τη γυναίκα του, να στηρίζει την οικογένειά του.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Να οργανώσεις μια ομιλία σε συνέδριο.

ΜΙΧΑΛΗΣ : ίσως να το κάνω.

ΝΑΤΑΛΙΑ: συμφωνώ. Όμως μια γυναίκα δεν πρέπει να βαριέται τον άντρα της.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Και ο άνδρας; τι γίνεται όταν ο άνδρας βαριέται με μια γυναίκα; Ποιος φταίει για αυτό; δικό του; δικό της; Τι λες;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Τίποτα. Δεν ξέρω τόσο καλά τους άνδρες. Ξέρω τις γυναίκες καλύτερα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Σταμάτα να κομπάζεις.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν κομπάζω. Ξέρω το γυναικείο κορμί όσο κανένας. Ξέρω το πόσο έχει υποφέρει και όλες του τις θλίψεις. Και γνωρίζω την ψυχή του θηλυκού. Έχω ακούσει χιλιάδες γυναίκες να εξομολογούνται. Ήμουν μάρτυρας σε τόσα δάκρυα, άκουσα τόσες ιστορίες, γκρίνιες, αναστεναγμούς, και κλάματα...

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ένα λεπτό...! Ξέρω που σε έχω δει ...είσαι γιατρός.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : σου είπα ότι θα το μάντευες.

ΜΙΧΑΛΗΣ : (στη Ναταλία). Πώς το ξέρεις;

ΝΑΤΑΛΙΑ Είχα ραντεβού μαζί του.

ΜΙΧΑΛΗΣ : εσύ, γιατρός;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : τι νόμιζες πως ήμουν;

ΜΙΧΑΛΗΣ : δεν νόμιζα τίποτα. Τι με νοιάζει; γιατρός, ε και. Σιγά το πράγμα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Γιατί μας είπες πως είσαι δολοφόνος;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Κάθε εγχείρηση μοιάζει σαν δολοφονία μερικές φορές.

ΜΙΧΑΛΗΣ : και οι ιστορίες σου; Όλες φτιαχτές;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : όλες αλήθεια.

ΝΑΤΑΛΙΑ: είμαι σίγουρη πως δεν είναι αλήθεια.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : γιατί; πιστεύεις πως ένας γιατρός δεν μπορεί να είναι Δον ΖουάΝΑΤΑΛΙΑ:

ΝΑΤΑΛΙΑ: Μπορεί, νομίζω.

ΜΙΧΑΛΗΣ : αν τις είχα βγάλει από το μυαλό μου, οι ιστορίες μου θα ήταν πιο επεξεργασμένες, πιο θεαματικές.

ΜΙΧΑΛΗΣ : είναι αλήθεια. Ειλικρινά, όταν σου ζήτησα να ξεφυλλίσεις τη μικρή σου ατζέντα, περίμενα κάτι πιο περίεργο.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δηλαδή;

ΜΙΧΑΛΗΣ : για παράδειγμα, πως έκανες σεξ σε μια κουκούλα αυτοκινήτου ή στο τραπέζι.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : σε μια κουκούλα-όχι, σε τραπέζι-ναι.

ΜΙΧΑΛΗΣ : α-χα οπότε συνέβη. Πες μας. Μας άφησες το καλύτερο για το τέλος.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Βεβαίως θα σας πω. Αλλά αυτή η ιστορία θα είναι η τελευταία. Νομίζω πως όλοι έχουμε βαρεθεί πια αυτό το παιχνίδι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Λοιπόν, γιατί είσαι σιωπηλός; επινοείς πάλι κάτι ρομαντικό; Θα μας πεις καμιά αλήθεια;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : πάντα λέω την αλήθεια. Ίσως όχι όλη την αλήθεια, αλλά τίποτα που δεν είναι αλήθεια. Ήταν μεσάνυχτα και η μυρωδιά του χρυσάνθεμου...

ΝΑΤΑΛΙΑ: γιατί χρυσάνθεμο;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Γιατί έγινε φθινόπωρο. Το τραπέζι ήταν καλυμμένο με λουλούδια.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Ένα λουλουδάτο κρεβάτι πάλι; Αγαπητέ don Ζουάν, επαναλαμβάνεσαι. Αααα κατάλαβα, θα δυσκολευόσουν σε τραπέζι χωρίς λουλούδια.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : χαίρομαι που το κατάλαβες τόσο γρήγορα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : έλα τώρα, πέρνα στο ψητό.

ΜΙΧΑΛΗΣ : στο ψητό; Ίσως βαρεθείς. Απλώς της κρατούσα το χέρι και της μιλούσα όλη τη νύχτα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : αυτό ήταν;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : αυτό είναι. Ανακαλούσα όλη μου τη ζωή μέρα με την μέρα. Όλα όσα είχα καταφέρει, ή είχα χάσει, τι είχα μετανιώσει και τι είχα ελπίσει, τι θα είχα αλλάξει αν ξεκινούσα πάλι από την αρχή. Της εξομολογήθηκα την αγάπη μου, είπα χιλιάδες τρυφερές λέξεις, την ikέτευσα να μείνει μαζί μου, ορκίστηκα ότι ήθελα να ήμουν μαζί της για πάντα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : και εκείνη;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ήταν σιωπηλή. Με άκουγε. Ήταν μια μεγάλη, αξέχαστη νύχτα. Ξαφνικά είχε ξημερώσει, αλλά ένιωθα ότι δεν είχα αρκετό χρόνο για να πω όλα όσα ήθελα να πω. Δεν μπορούσα να την αποχωριστώ.

ΜΙΧΑΛΗΣ : και αυτή φυσικά ήταν μια από τις καλύτερες νύχτες της ζωής σου.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : όχι, δεν ήταΝΑΤΑΛΙΑ: Και τώρα σας παρακαλώ συγχωρέστε με αλλά θα σας αφήσω για μερικά λεπτά (αρχίζει να μαζεύει τα πιάτα, αλλά τα αφήνει και φεύγει)

ΝΑΤΑΛΙΑ: γιατί του φέρεσαι έτσι; γιατί τον κοροϊδεύεις; τι σου έχει κάνει;

ΜΙΧΑΛΗΣ : δεν ξέρω. Τον αντιπάθησα από την πρώτη στιγμή. Είμαστε διαφορετικοί.

ΝΑΤΑΛΙΑ: μπορείς να το ξαναπείς αυτό.

ΜΙΧΑΛΗΣ : είμαι άνδρας της δράσης, επιχειρηματίας, όχι βλάκας.

ΝΑΤΑΛΙΑ: αυτή είναι η διαφορά σας. Έχει βαθύτερη εσωτερική ζωή ενώ εσύ είσαι συνέχεια επικεντρωμένος στα εξωτερικά.

ΜΙΧΑΛΗΣ : εσωτερικά εξωτερικά ...αυτά είναι μόνο λόγια. Ξέρεις τι θέλεις από μένα. Τι περιμένεις από μένα επιτέλους. Είμαι όμορφος; λες ναι. Τακτοποιημένος; Ναι. Προστατευτικός; σε αγαπώ; ναι. Τι άλλο θες;

ΝΑΤΑΛΙΑ: συνεχίζεις να αρνείσαι να δεις αυτό που θέλω να σου πω.

ΜΙΧΑΛΗΣ : εσύ έχεις προσπαθήσει να με καταλάβεις; Να με οδηγήσεις; βοήθησε με να ζήσω αυτή την εσωτερική ζωή. φταίω εγώ που κανείς δεν μου διάβασε φάουστ όταν ήμουν παιδί, και που κανείς δεν με πήγε να ακούσω τσaiκόφκι; Ζω στον κόσμο με τους καρχαρίες. Κάθε λεπτό μπορούν να με λιώσουν και να με πνίξουν. ΝΑΤΑΛΙΑ: Έπρεπε να ατσαλώσω για να επιζήσω. Κανείς δεν ενδιαφέρεται για την εσωτερική μου ζωή. Έχω φτιάξει τον εαυτό μου και μου είναι δύσκολο να αλλάξω. Αν με αγαπάς, δέξου με όπως είμαι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Αυτό κάνω.

ΜΙΧΑΛΗΣ : και αν δεν σου αρέσει όπως είμαι, βοήθησέ με να αλλάξω.

ΝΑΤΑΛΙΑ: ηρέμησε.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Γιατί είχες ραντεβού μαζί του. Γιατί δεν πήγες στον γιατρό σου.

ΝΑΤΑΛΙΑ: είχα προβλήματα

ΜΙΧΑΛΗΣ : τι προβλήματα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: λίγους μήνες πριν είχα κάποιους μικρούς πόνους. Ο γιατρός είπε ότι δεν είναι τίποτα, αλλά έπρεπε να σιγουρευτούμε, και με έστειλε σε έναν ειδικό.

ΜΙΧΑΛΗΣ : σε αυτόν;

ΝΑΤΑΛΙΑ: ναι.

ΜΙΧΑΛΗΣ : αυτός, ειδικός;

ΝΑΤΑΛΙΑ: αυτό είναι, καθηγητής ή κάτι τέτοιο.

ΜΙΧΑΛΗΣ : αυτό είναι περίεργο. Τι έγινε μετά.

ΝΑΤΑΛΙΑ: με εξέτασε, έλεγξε το υπερηχογράφημά μου και μου είπε ότι πρέπει να χειρουργηθώ αμέσως. Ήταν απλή εγχείρηση αλλά με έσωσε.

ΜΙΧΑΛΗΣ : και πως δεν ξέρω τίποτα για όλα αυτά;

ΝΑΤΑΛΙΑ: ήσουν σε επαγγελματικό ταξίδι, άνοιγες καινούργιο υποκατάστημα. Αλλά μέχρι να γυρίσεις ήμουν εντάξει.

ΜΙΧΑΛΗΣ : πώς δεν τον αναγνώρισες;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Μετά την εγχείρηση δεν τον είδα. Και μετά, νομίζω με εξέτασε μια φορά, και μετά με ανέλαβαν οι γιατροί της κλινικής.

ΜΙΧΑΛΗΣ : αλλά κατά τη διάρκεια του ραντεβού;

ΝΑΤΑΛΙΑ: φορούσε ρόμπα και μάσκα... και εκείνος με εξέταζε όχι εγώ.

ΜΙΧΑΛΗΣ : φανταστικά.

ΝΑΤΑΛΙΑ: έτσι είναι.

ΠΑΨΗ. Ο ΜΙΧΑΛΗΣ ΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑΖΕΙ.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Τα πλάνα μας δεν άλλαξαν έτσι δεν είναι;

ΝΑΤΑΛΙΑ Τα δικά μου όχι. Τα δικά σου;

ΜΙΧΑΛΗΣ : Όχι. Οπωσδήποτε όχι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: οκ.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Αυτό είναι λάθος του, αυτός ο καταραμένος σερβιτόρος, ή καθηγητής ότι στο διάολο είναι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: μα τι σχέση έχει αυτός;

ΜΙΧΑΛΗΣ : Σε χειριζόταν όλη την ώρα στην κουβέντα του. Ήταν παράξενο, ο τρόπος που τον άκουγες.

ΝΑΤΑΛΙΑ: τίποτα παράξενο. Απλώς άκουγα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : δεν φαντάζομαι να πιστεύεις πως όλη αυτή η μυθοπλασία ήταν αλήθεια;

ΝΑΤΑΛΙΑ αυτό που νομίζω είναι... (παύση) θεέ μου!

ΜΙΧΑΛΗΣ : τι; τι έγινε;

ΝΑΤΑΛΙΑ θεέ μου, είμαι τόσο ηλίθια. Τώρα καταλαβαίνω. Θεέ μου, ντρέπομαι.

ΜΙΧΑΛΗΣ : τι είναι. Τι βλέπεις.

ΝΑΤΑΛΙΑ: δεν είχε καμία μικρή μαύρη ατζέντα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : αυτό σου λέω τόση ώρα. Τα έβγαλε όλα από το μυαλό του. Το ήξερα από την αρχή.

ΝΑΤΑΛΙΑ: δεν ήξερες τίποτα. Μας έλεγε για την ίδια γυναίκα που αγαπούσε όλα αυτά τα χρόνια. Μιλούσε για την γυναίκα του. Πώς ήμουν τόσο σκληρή, τόσο ανόητη, να τον πειράζω, να τον κοροϊδεύω, να των ρωτάω λεπτομέρειες.

ΜΙΧΑΛΗΣ : ήταν πρόθυμος να μας τα πει...

ΝΑΤΑΛΙΑ: απλώς ήθελε να μιλήσει σε κάποιον
ΝΑΤΑΛΙΑ: Ήπια ένα ποτό, και τα έχασε. Είχε κουραστεί να τα κρατάει μέσα του πια. Ήταν λυπημένος. Θυμάσαι που είπε ένα μικρό κλειδί σήμερα. Ή ίσως είχε και άλλους λόγους.

ΜΙΧΑΛΗΣ : και αυτή η τελευταία με το τραπέζι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: αυτή ήταν η κηδεία της, δεν το κατάλαβες; Την αποχαιρετούσε. Και εσύ και εγώ γελούσαμε. Όλες αυτές οι ιστορίες, τόσο αληθινές, τόσο ειλικρινής, τόσο αγνές, αλλά εμείς..εμείς απλώς...

ΜΙΧΑΛΗΣ : εντάξει, ξεπέρασέ το...ηρέμησε...δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα.

Παύση.

ΝΑΤΑΛΙΑ: (κοιτάζει το ρολόι της) έφτασε σχεδόν η ώρα. Θες να πας στο γραφείο να δεις τι γίνεται.

ΜΙΧΑΛΗΣ : ναι φυσικά.

Βγαίνει ο Μιχάλης. Μπαίνει το γκαρσόνι.

ΝΑΤΑΛΙΑ Μπορείς να έρθεις κοντά μου σε παρακαλώ;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ναι βέβαια.

Το γκαρσόνι περπατάει προς αυτή ΝΑΤΑΛΙΑ:

Πες μου, οι γυναίκες στις ιστορίες σου, είναι όλες η ίδια γυναίκα;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Το μάντεψες...

ΝΑΤΑΛΙΑ: Η γυναίκα σου;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ναι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Σε παρακαλώ μας συγχωρείς που ήμασταν τόσο αδιάκριτοι. Ντρέπομαι πολύ και για μένα και για εκείνο ΝΑΤΑΛΙΑ:

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δεν τρέχει τίποτα. Δεν το ήξερες...

ΝΑΤΑΛΙΑ: Γιατί επινόησες όλα αυτά;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν μπορούσα να παραδεχτώ σε σένα πως σε όλη μου τη ζωή αγάπησα μόνο μια γυναίκα η οποία μάλιστα ήταν η γυναίκα μου.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Γιατί όχι;

G. Δεν είναι ενδιαφέρον, δεν είναι τρέντυ, κανείς δεν θα το πίστευε.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Εγώ θα το πίστευα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Και φυσικά, δεν θα μπορούσα να μιλήσω σε αγνώστους για προσωπικές στιγμές με τη γυναίκα μου. Είναι πιο εύκολο να μιλάς για κάποιες γυναίκες από μια μικρή μαύρη ατζέντα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: γιατί δεν μας είπες ποιος ήσου ΝΑΤΑΛΙΑ: Με θυμήθηκες όταν με είδες σήμερα.

Γιατί να υποκριθείς πως είσαι σερβιτόρος.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : γιατί δεν θα ήμουν πολύ πειστικός για σερβιτόρα.

Η Ναταλία γελάει.

Σοβαρά, δεν υποκρίθηκα τίποτα. Ζήτησες καφέ και σου τον έφερα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Αλήθεια τι σόι καφέ είναι αυτό. Μοιάζει ερειπωμένο.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : αγόρασα αυτό το μέρος και το μετέτρεψα σε εξοχικό μετά το θάνατο της γυναίκας μου. Ήθελα να κρύβομαι εδώ... να έχω μια κρυψώνα. Να κρύβομαι από τους ανθρώπους, από τις ενοχές, να είμαι μόνος με την θλίψη μου.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ενοχές; Για ποιο λόγο;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : είμαι γιατρός και υποτίθεται πως θα έπρεπε να είμαι ο πρώτος που θα καταλάβαινε πως είχε καρκίνο. Ήμουν τόσο απασχολημένος να θεραπεύω άλλους, που δεν κατάλαβα πώς ήταν άρρωστη παρά μόνο όταν ήταν πολύ αργά.

ΝΑΤΑΛΙΑ: και αν το είχες καταλάβει, θα ήταν δυνατόν να την σώσεις;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν ξέρω. Δεν είμαι σίγουρος. (παύση). Οπότε, όταν είμαι λυπημένος κρύβομαι εδώ.

ΝΑΤΑΛΙΑ: είναι λάθος να δραπετεύεις. Δεν θα άρεσε καθόλου σε εκείνη.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : το ξέρω... βλέπω διαφορετικά τη ζωή πια. Άρχισα να την εκτιμώ πραγματικά πολύ πρόσφατα. Γιατί όμως πρέπει η ζωή να έχει τόσες λύπες;

ΝΑΤΑΛΙΑ : είχα εκείνο το ραντεβού στο ιατρείο σου αρκετό καιρό. Πώς θυμόσουν το όνομά μου και την ημερομηνία γέννησής μου; Βλέπεις δεκάδες γυναίκες κάθε μέρα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Καμία δεν είναι τόσο γοητευτική όσο εσύ.

ΝΑΤΑΛΙΑ: σε ευχαριστώ για το κομπλιμέντο, το εκτιμώ. Αλλά θα ήταν καλύτερα να πετάξεις τη μάσκα του Δον ΖουάνΝΑΤΑΛΙΑ: Το σόου τελείωσε.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δυστυχώς. Θα πρέπει να αποχαιρετήσω τη μάσκα και εσένα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: εκτός από την γοητεία μου θα πρέπει να υπάρχει και μια λιγότερο ποιητική εξήγηση για την εξαιρετική σου μνήμη.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Αμέσως μετά από όταν σε ξαναείδα εδώ,σε αυτή την πόλη. Σε αναγνώρισα. Πήγα πίσω στο γραφεί και τσέκαρα το όνομά σου στο κομπιούτερ. Είναι απλή η εξήγηση. (παύση) γιατί ήρθες σε αυτή την μικρή πόλη; Έχεις εδώ εξοχικό;

ΝΑΤΑΛΙΑ η φίλη μου έχει. Μου αρέσει να έρχομαι εδώ. Μεγάλωσα εδώ, οι γονείς μου έζησαν, παντρεύτηκαν και πέθαναν εδώ. Αγαπώ πολύ το μέρος.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : για αυτό διάλεξες αυτό το μέρος για την τελετή;

ΝΑΤΑΛΙΑ Ναι, και όπως βλέπεις δεν ήταν και πολύ καλή ιδέα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ο γάμος δεν είναι συχνά καλή ιδέα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: δεν συμπαθείς τον αρραβωνιαστικό μου.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μμμ συμπαθώ περισσότερο την αρραβωνιαστικιά.

ΝΑΤΑΛΙΑ: άλλο ένα κομπλιμέντο και θα πρέπει να πιστέψω πως όντως είσαι γοητευτής.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν ήμουν ποτέ γοητευτής, αλλά όταν σε γνώρισα αποφάσισα να γίνω.

ΝΑΤΑΛΙΑ: και αυτό ήταν το επόμενο κομπλιμέντο.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Τα κομπλιμέντα ρέουν αβίαστα όταν είσαι τριγύρω.

ΝΑΤΑΛΙΑ: είσαι ανεξάντλητος.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : με εμπνέεις.

Παύση

Σου ζητώ συγγνώμη για τους θεατρινισμούς μου πριν ΝΑΤΑΛΙΑ:

ΝΑΤΑΛΙΑ: Τι σε έκανε να τα κάνεις όλα αυτά;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Δεν μαντεύεις;

Παύση. Η Ναταλία και το γκαρσόνι κοιτάζονται. Μπαίνει ο Μιχάλης.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Είναι όλα έτοιμα. Μπορούμε να ξεκινήσουμε.

ΝΑΤΑΛΙΑ: κιόλας; περίμενε... χρειάζομαι να μείνω μόνη μου για μερικά λεπτά.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Μπορείς να έρθεις μέσα. Δεν είναι κλειδωμένη η πόρτα. Θα σου δείξω το δρόμο.

ΝΑΤΑΛΙΑ: ευχαριστώ. Θα τον βρω μόνη μου.

Βγαίνει η Ναταλία. Παύση

ΜΙΧΑΛΗΣ : δεν ξέρω πώς να αντιδράσω σε σένα πια.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : γιατί; ποιο είναι το πρόβλημα;

ΜΙΧΑΛΗΣ : για παράδειγμα... υποσχέθηκα να σε πληρώσω.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : και τις σε εμποδίζει;

ΜΙΧΑΛΗΣ : δεν είσαι αυτός που νόμιζα πως είσαι. Είσαι γιατρός. Θα ντρεπόμου ΝΑΤΑΛΙΑ:

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μπορείς να με πληρώσεις. Οι γιατροί λατρεύουν να πληρώνονται.

ΜΙΧΑΛΗΣ : αλλά δεν θα είσαι γιατρός σε εμάς.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν έχει σημασία. Οι Κλόουν επίσης πληρώνονται, και οι σερβιτόροι παίρνουν μπουρμπουάρ.

ΜΙΧΑΛΗΣ : το εννοείς; (βγάξε το πορτοφόλι του) Πόσα;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : αστεειεύομαι ΝΑΤΑΛΙΑ: Έφερες τα ποτά, έφερα τον κυνηγό. Είμαστε πάτσι.

ΜΙΧΑΛΗΣ : (βάζει πάλι μέσα το πορτοφόλι του). Σε είχα υποτιμήσει. Είσαι απειλή. Αλλά δεν μπορώ να καταλάβω με ποιο τρόπο, αλλά είσαι. Το διαισθάνθηκα αμέσως.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν χρειάζεται να ανησυχείς για αυτό. Θα χωρίσουν οι δρόμοι μας σε μισή ώρα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Η απόλαυση θα είναι κοινή και για τους δυό μας όταν θα γίνει αυτό.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : και αμφιβάλλω αν θα ξαναδούμε ο ένας τον άλλο ΝΑΤΑΛΙΑ:

ΜΙΧΑΛΗΣ : ελπίζω ποτέ. Έχω μετανιώσει που σου ζήτησα να είσαι μάρτυρας.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : και εγώ σε ευγνωμονώ για αυτό.

Μπαίνει η Ναταλία

ΝΑΤΑΛΙΑ: είμαι έτοιμη.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : είσαι πολύ όμορφη. Αυτό θα πει νύφη.

Παύση

ΜΙΧΑΛΗΣ : Πάμε.

ΝΑΤΑΛΙΑ: πάμε.

Ο Μιχάλης κατευθύνεται προς την έξοδο, η Ναταλία τον ακολουθεί με μισή καρδιά. Το γκαρσόνι δεν κινείται.

ΜΙΧΑΛΗΣ : θα έρθεις;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μόνο αν είναι απόλυτα απαραίτητο.

ΝΑΤΑΛΙΑ: το υποσχέθηκες.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : τότε θα κρατήσω την υπόσχεσή μου.

Οι τρεις τους κατευθύνονται προς την έξοδο. Η Ναταλία σταματάει ξαφνικά.

ΝΑΤΑΛΙΑ: που είναι η ανθοδέσμη μου;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Τί ανθοδέσμη; (βλέπει τις βιολέτες). Α αυτή...μισό λεπτό (παραμερίζει το γκαρσόνι) που είναι το πιο κοντινό ανθοπωλείο;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : στο σταθμό του τραίνου.

ΜΙΧΑΛΗΣ : πόσο μακριά είναι;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : πέντε λεπτά περπάτημα. Από εδώ.

ΜΙΧΑΛΗΣ : περίμενε με. Επιστρέφω σύντομα. (βγαίνει)

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : νόμιζα πως ξέχασες τις βιολέτες μου.

ΝΑΤΑΛΙΑ: όχι δεν τις ξέχασα.

Παύση

Έχουμε μόνο μερικά λεπτά. Μπορώ να σου μιλήσω ειλικρινά;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : εννοείται.

ΝΑΤΑΛΙΑ: μου υπόσχεσαι να μου πεις την αλήθεια και να μην σοκαριστείς από αυτά που θα πω;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : το υπόσχομαι.

ΝΑΤΑΛΙΑ: σου αρέσω;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Το ξέρεις ότι μου αρέσεις. Πάρα πολύ.

ΝΑΤΑΛΙΑ: και εμένα μου αρέσεις.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Χαίρομαι που δεν σε απωθώ πια.

ΝΑΤΑΛΙΑ: όχι δεν εννοώ αυτό. Είσαι....εγώ...εγώ θέλω να είμαι μαζί σου συνέχεια.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν καταλαβαίνω.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Τι δεν καταλαβαίνεις; θέλω να είμαι μαζί σου. Ήμουν σαφής; θέλω να είμαι μαζί σου.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : γιατί;

ΝΑΤΑΛΙΑ για να προσθέσεις άλλο ένα όνομα στη μικρή σου μαύρη ατζέντα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν υπάρχει αυτή η ατζέντα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: ναι αλλά εγώ υπάρχω.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ :μου κάνεις πλάκα;

ΝΑΤΑΛΙΑ όχι πια. Θέλω να είμαι δική σου. Τι άλλο να σου πω πια;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : θες να είσαι μαζί μου μετά το γάμο σου;

ΝΑΤΑΛΙΑ: ναι μετά το γάμο μου, το δικό σου και τον δικό μου.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : πρώτα με κοροϊδεύει ο αρραβωνιαστικός σου και τώρα εσύ.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Σου κάνω πρόταση γάμου. Θα προτιμούσα να μου έκανες εσύ, αλλά θα περιμέναμε αιώνες.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : γελάς μαζί μου.

ΝΑΤΑΛΙΑ: δεν γελάω. Εγώ...εγώ σε αγαπώ.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : από πότε;

ΝΑΤΑΛΙΑ: από πάντα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μα μόλις γνωριζόμαστε για μια ώρα. Είναι αυτό από πάντα;

ΝΑΤΑΛΙΑ σχεδόνΝΑΤΑΛΙΑ: Κοιμόμουν πριν σε γνωρίσω, αλλά ξύπνησα. Κατάλαβα πως σε έψαχνα όλη μου τη ζωή.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : τόσο ξαφνικά; πώς το κατάφερα αυτό;

ΝΑΤΑΛΙΑ οι μεγάλοι γητευτές δεν χρειάζεται να κάνουν κάτι ιδιαίτερο. Απλώς έρχονται και παίρνουν απλώς αυτό που ήδη τους ανήκει. Χτυπάει κουδούνι;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ναι είναι το τηλέφωνο μου. Δεν θα το σηκώσω

ΝΑΤΑΛΙΑ: παρατήρησες πως όλες σου οι ιστορίες υπήρχαν οι λέξεις « ευγένεια» «τρυφερότητα»; Θα είμαι ευγενής και τρυφερή μαζί σου. Ξέρω να είμαι ευγενής. Θέλω να είμαι τρυφερή και θα είμαι όταν το χρειάζεσαι.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ξέρεις κάτι; είσαι και εσύ ξελογιάστρα. Είναι δύσκολο να αντισταθώ.

ΝΑΤΑΛΙΑ: τέλεια. Μην προσπαθήσεις καΝΑΤΑΛΙΑ: Αν με αγαπάς τουλάχιστον το μισό από όσο αγαπούσες την γυναίκα σου, θα ήταν αρκετό για μένα. Θέλω να ζήσω αυτήν την ευτυχία. Ακόμα κι αν είμαι για σένα μόνο η σκιά της.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μια γυναίκα σας εσένα δεν μπορεί να μείνει σκιά.

ΝΑΤΑΛΙΑ: δεν θα την ανταγωνιστώ. Ξέρω πως δεν γίνεται. Απλώς θα σε αγαπώ.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν με ξέρεις καθόλου. Είμαι ένας κυκλοθυμικός εσωστρεφής.

ΝΑΤΑΛΙΑ: ούτε και εγώ είμαι πικνικ.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δουλεύω πολύ. Με φωνάζουν στο νοσοκομείο κάθε νύχτα. Μερικές φορές μένω εκεί τις νύχτες. Θα βαρεθείς.

ΝΑΤΑΛΙΑ: να βαρεθώ; μαζί σου:

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μαζί μου.

ΝΑΤΑΛΙΑ: έχεις να με προειδοποιήσεις για κάτι άλλο.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μπορεί να γίνω κτητικός. Θα δυσκολευτείς να το αντιμετωπίσεις.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Θα βάλω τα δυνατά μου. Αρνείσαι να καταλάβεις. Θέλω να περάσω την υπόλοιπη ζωή μου μαζί σου.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ξέρω πως έχω πει λιγάκι. Αλλά όχι τόσο πολύ για να δεχτώ αυτήν την τρέλα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: λοιπόν βαρέθηκα να είμαι λογική.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : μερικές φορές λίγη λογική δεν θα έβλαπτε.

ΝΑΤΑΛΙΑ: αν αρχίσουμε να αντιδρούμε, να υπολογίζουμε, να διπλοσεκάρουμε ίσως καταστρέψουμε τα πάντα.

Παύση

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Ναταλία μου αρέσεις πολύ. Αλλά αυτό είναι αδύνατο
ΝΑΤΑΛΙΑ: Σου ζητώ συγγνώμη.

Βγαίνει το γκαρσόνι. Η Ναταλία είναι μόνη. Παύση

Μπαίνει ο Μιχάλης με ένα μπουκέτο κρίνα. Παύση

ΜΙΧΑΛΗΣ : για σένα.

ΝΑΤΑΛΙΑ: σε ευχαριστώ.

ΜΙΧΑΛΗΣ : άντε πάμε.

ΝΑΤΑΛΙΑ: που να πάμε;

ΜΙΧΑΛΗΣ : τι εννοείς που να πάμε; Να παντρευτούμε.

ΝΑΤΑΛΙΑ: περίμενε. (αφήνει το μπουκέτο στο τραπέζι) έχω να σου πω κάτι

Παύση

ΜΙΧΑΛΗΣ : λοιπόν;

ΝΑΤΑΛΙΑ δεν νομίζω πως πρέπει να με παντρευτείς.

ΜΙΧΑΛΗΣ : μπορώ να μάθω το λόγο;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Γιατί...γιατί δεν σε αγαπώ.

ΜΙΧΑΛΗΣ : από πότε;

ΝΑΤΑΛΙΑ δεν ξέρω. Αρκετό καιρό πριν, υποθέτω. Ίσως και να μην σε αγάπησα ποτέ.

ΜΙΧΑΛΗΣ : και μου το λες τώρα;

ΝΑΤΑΛΙΑ: μα μόλις το συνειδητοποίησα.

ΜΙΧΑΛΗΣ : απίστευτο. Είμαστε μαζί δύο χρόνια. Ήταν καλά, νομίζω. Έχουμε μια επιχείρηση μαζί...

ΝΑΤΑΛΙΑ: όχι Μιχάλη. συνειδητοποίησα πως μια γυναίκα δεν πρέπει να παντρευτεί έναν άντρα απλώς επειδή θα μπορούσε να ζήσει μαζί του. Πρέπει να παντρευτεί εκείνον που δεν μπορεί να ζήσει μακριά του. Ή κανένα
ΝΑΤΑΛΙΑ:

ΜΙΧΑΛΗΣ : πώς άλλαξες τόσο γρήγορα γνώμη;

Παύση

Εντάξει. Αν άλλαξες γνώμη ας αναβάλλουμε την τελετή. Στο ενδιάμεσο μπορούμε να ζούμε μαζί όπως πριν ΝΑΤΑΛΙΑ:

ΝΑΤΑΛΙΑ: όχι Μιχάλη. Χωρίζουμε. Τώρα. Αμέσως.

ΝΑΤΑΛΙΑ: γιατί;

ΝΑΤΑΛΙΑ πιστεψέ με, δεν είμαι ο τύπος γυναίκας που θες.

ΜΙΧΑΛΗΣ : αλλά γιατί; γιατί;

ΝΑΤΑΛΙΑ: αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημά σου, δεν καταλαβαίνεις γιατί. Είσαι προστατευτικός, με αγαπάς με ένα δικό σου τρόπο, αλλά είμαστε διαφορετικοί.

ΜΙΧΑΛΗΣ : είναι τελεσίδικο;

ΝΑΤΑΛΙΑ τελεσίδικο. Ξέρεις, σκεφτόμουν όλη μέρα γιατί ήμουν τόσο νευρική. Γιατί όλη αυτή η ένταση. Και μόλις κατάλαβα ότι ένωθα έτσι γιατί ήμουν έτοιμη να κάνω ένα λάθος.

ΜΙΧΑΛΗΣ : τώρα κάνεις λάθος.

ΝΑΤΑΛΙΑ: (τον αγκαλιάζει) συγγνώμη.

Μπαίνει το γκαρσόνι.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : συγχωρέστε με... διακόπτω;

ΝΑΤΑΛΙΑ όχι καθόλου.

ΜΙΧΑΛΗΣ : σε ευχαριστούμε που ήθελες να μας βοηθήσεις, αλλά ο γάμος ακυρώθηκε. Αλλάξαμε γνώμη. (παίρνει τα κλειδιά του και το σακάκι του). Έλα Ναταλία.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : αρνήθηκες να τον παντρευτείς;

ΜΙΧΑΛΗΣ:(εξοργισμένος) αυτό δεν είναι δική σου δουλειά. Είπα πως δεν θα γίνει γάμος, αυτό είναι όλο (προσπαθεί να απομακρύνει την Ναταλία.)

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : Όχι θα γίνει γάμος.

Ο Μιχάλης σταματάει και κοιτάζει το γκαρσόνι μπερδεμένος. Το γκαρσόνι κάνει ένα βήμα και πέφτει στα γόνατα μπροστά στην Ναταλία.

Ναταλία, σου δίνω το χέρι μου και την καρδιά μου. Θα με παντρευτείς;

ΜΙΧΑΛΗΣ : τι παιχνίδια είναι αυτά;

ΝΑΤΑΛΙΑ δεν είναι παιχνίδια.

ΜΙΧΑΛΗΣ : θες να παντρευτείς-αυτόν;

ΝΑΤΑΛΙΑ: ναι

ΜΙΧΑΛΗΣ : και εσύ το επιβεβαιώνεις;

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : επιμένω σε αυτό.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Πώς κάνατε μια τέτοια συμφωνία τόσο γρήγορα.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : δεν σου χρωστάμε εξηγήσεις.

ΜΙΧΑΛΗΣ : (πηγαίνει μερικά απειλητικά βήματα προς το γκαρσόνι, το οποίο μένει ήρεμο. Ήθελα να σου δώσω ένα μάθημα από την πρώτη στιγμή που σε είδα. Δεν είναι αργά όμως.

ΝΑΤΑΛΙΑ: Μιχάλη, κάποια προβλήματα δεν λύνονται με μπουτιές.

ΜΙΧΑΛΗΣ : θα τα δούμε.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : (κάνοντας ένα μεγάλο βήμα προς τον Μιχάλη). Ηρέμησε, φίλε μου. Τι συμβαίνει;

ΜΙΧΑΛΗΣ : μου έκλεψες τη νύφη μου.

ΝΑΤΑΛΙΑ: κανείς δεν με έκλεψε. Έκανα την επιλογή μου.

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : ηρέμησε. Αντιμετώπισε το σαν άνδρας.

ΜΙΧΑΛΗΣ : είναι εύκολο να το λες εσύ αυτό...

ΓΚΑΡΣΟΝΙ : όχι. Δεν είναι εύκολο, και συμφώνησα να είμαι μάρτυρας για εκείνη στο γάμο της μαζί σου. Σου έδωσα το χρόνο μου, χαμογέλασα, ρεζιλεύτηκα, και κάθε λεπτό μέσα στο μυαλό μου της έλεγα αντίο. Τώρα είναι η σειρά σου να είσαι μάρτυρας. Οπότε συγκεντρώσου.

ΜΙΧΑΛΗΣ : Μάρτυρας; εγώ; είσαι τρελός. Πρέπει να είμαι μάρτυρας όχι μόνο στην ευτυχία σου αλλά και στο γάμο σου ;

ΝΑΤΑΛΙΑ: όχι. Θα ήταν πολύ σκληρό. Εκτός και αν το αποφασίσεις μόνος σου. Τότε θα το χαιρόμουν πολύ.

Παύση

ΜΙΧΑΛΗΣ : Ναταλία ξύπνα. Προς τι τόση βιασύνη;

ΝΑΤΑΛΙΑ Φοβάμαι μήπως αλλάξει γνώμη.

ΜΙΧΑΛΗΣ : λοιπόν... ίσως όντως θα πρέπει να φερθώ σαν άντρας. Θες πραγματικά να είμαι μάρτυρας;

ΝΑΤΑΛΙΑ: Ναι.

ΜΙΧΑΛΗΣ : αν επιμένεις.

ΝΑΤΑΛΙΑ: ευχαριστώ.

Μαζεύει τις βιολέτες και πιάνει το γκαρσόνι από το χέρι

Πάμε. Πάμε γρήγορα. Περίμενα τόσο πολύ

ΤΕΛΟΣ

